ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема очима власкора

Графські розваги пана Василя

СТОР. 8—9

Фестиваль

«Зустрічі в Одесі» присвячено дню народження Чехова

СТОР. 10

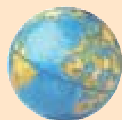

Журналістське дослідження

«Джентльмени» із ментівки

СТОР. 12

№ 166 (4916) СЕРЕДА, 8 ВЕРЕСНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Банки нав'язують «свої» страхові компанії

Антимонопольний комітет України (АМКУ) порушив справу стосовно Укрсоцбанку, Укрсиббанку й ОТП-банку у зв'язку з продовженням практики нав'язування клієнтам конкретних страхових компаній. Про це повідомив перший заступник голови комітету Юрій Кравченко під час «круглого столу».

Він відзначив, що у квітні цього року АМКУ рекомендував цим трьом банкам, а також Приватбанку і Райффайзен-банк-Аваль забезпечити прозорий відбір компаній для страхування позичальників при укладанні кредитних договорів. Підставою для цього стали численні скарги громадян і страхових компаній у комітет, повідомляє сайт finance. ua. Але, незважаючи на рекомендації АМКУ, кількість скарг від громадян і страхових компаній постійно збільшувалася й тільки за минуле літо досягла 40.

Цінники у магазинах міняють кілька разів на день...

Українці, готуємося до розвантажувальних днів, а то й місяців! Державний комітет статистики «порадував» черговою інформацією про індекс споживчих цін. Так, у серпні інфляція споживчих цін становила 1,2 відсотка порівняно з попереднім місяцем. А з початку року ціни зросли на 4,3 відсотка. СТОР. 10

ВРОЖАЙ-2010

Краще менше, та краще?

На Полтавщині завершено формування регіонального ресурсу продовольчого зерна: законтрактовано 67 тисяч тонн пшениці — на 7 тисяч тонн більше так званого незнижуваного запасу. Коментуючи цю новину, голова облдержадміністрації Олександр Удовіченко зазначив: хоча цього літа хлібороби області зібрали менший урожай пшениці (682 тисячі тонн), та вона надзвичайно високої якості (86,7 відсотка — продовольчої). Загалом же урожай ранніх зернових становить 1 млн. 250 тис. тонн.

Облдержадміністрація підписала тристоронні меморандуми про співпрацю та взаєморозуміння щодо формування регіонального резерву зерна та збереження стабільних цін на соціальні сорти хліба з товаровиробниками та хлібопекарськими підприємствами, **повідомляє наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

На порядку денному — впровадження системних реформ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 7 вересня

Учора розпочала свою роботу сьома сесія Верховної Ради шостого скликання

І вже перший пленарний день засвідчив, що новий політичний сезон і сесія будуть не менш складними й напруженими, ніж попередні. Урочисто-святковий настрій порушувала політична напруга: ще перед початком пленарного засідання депутати від Партії регіонів оточили парламентську трибуну для її «охорони». А бютівці накрили свої робочі місця транспарантами з вимогами встановити мораторій на зростання цін на газ і на житлово-комунальні послуги. БЮТ також наполягав відмовитися від рішення підвищити пенсійний вік для жінок, запровадити податкові канікули для малого бізнесу. Вирували пристрасті й під стінами Верховної Ради — зранку на вулиці Грушевського й у Маріїнському парку зібралися прихильники коаліції та опозиції. Представники Партії регіонів та інших провладних політичних сил зайняли позиції поблизу парламенту, а опозиціонери далі — їх розділяв щільний кордон правоохоронців.

СТОР. 2

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОДІЇ

Шкільні реалії: бої без правил

Україна перейматиме досвід Швеції у подоланні насильства між школярами

Суїцид шведського школяра колись сколихнув усе суспільство і змусив керівництво країни прийняти закон про запобігання насильству у школах. Один такий випадок призвів до того, що в королівстві ввели посаду спеціального представника, до якого зі скаргами та пропозиціями звертаються школярі та їхні батьки. Насильство в українських школах невдовзі може стати явищем буденним. Учні дедалі частіше знущаються один над одним, а вчителі розпускають руки і «виховують» дітей стусанами.

СТОР. 11

Пейзажну алею від забудови захищають гаражі...

Перипетії довкола Пейзажної алеї тривають. Громадські організації б'ють на сполох: земельний апетит Міністерства закордонних справ може коштувати Києву улюбленого місця відпочинку не тільки дітей, а й дорослих. І це при тому, що ще минулого року в результаті кількох судових засідань було відстояно право на існування цього дитячого парку. Та, як уже писав «Голос України», нове керівництво МЗС (останнє й досі має право на постійне користування цією земельною ділянкою) розпрощатися із Пейзажною алеєю не захотіло. І вчора питання її забудови знову розглядали у Шевченківському районному суді столиці. Цього разу Феміда мала вирішити долю тамтешніх гаражів...

СТОР. 11

Шепетівські ветерани дочекались своїх квартир

П'ятеро шепетівських ветеранів Великої Вітчизняної війни нарешті отримали ордери на одно- та двокімнатні квартири. Квадратні метри придбано за кошти з держбюджету і безкоштовно передано новим власникам. В області залишається ще близько півсотні ветеранів, котрі тривалий час стоять у черзі на отримання житла в місцевих органах влади і потребують поліпшення житлових умов, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ Незважаючи на похолодання, 330 жителів Запоріжжя протягом тижня звернулися у медичні заклади міста зі скаргами на сонце **(Леонід СОСНИЦЬКИЙ).**

■ У відомстві ООН із продовольства і сільського господарства занепокоєні зростанням цін на світовому ринку зерна **(Укрінформ).**

■ У столичній галереї "АВС-Арт" відбулася презентація художнього альбому легендарного львівського художника-шістдесятника Олега Мінька, **повідомляє ЛігаБізнесІнформ.**

■ Міжнародна конференція "Сучасна біотехнологія сільськогосподарських рослин та біобезпека" розпочала роботу в Одесі **(Укрінформ).**

■ У Варшаві в Інституті національної пам'яті Польщі презентовано восьмий том дослідження складних сторінок українсько-польської історії середини минулого століття "Великий терор: польська операція 1937—1938 рр." **(Укрінформ).**

В Україні зібрано майже 30 млн. тонн зернових і зернобобових

На порядку денному — впровадження системних реформ

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

**Ранкове засідання
7 вересня**

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У відкритті сесії парламенту взяли участь Президент України Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров, урядовці та інші високопосадовці. У Верховній Раді також була присутня делегація Сейму Литви на чолі з Головою Сейму Іреною Дягутене.

Звертаючись до народних обранців, **Віктор Янукович** наголосив, що нині одне з головних питань, на яке треба дати відповідь, — це боротьба з економічною кризою, яка вже більше двох років вирує у світі. Глава держави відзначив перші ознаки відновлення економіки, але це не може заспокоювати. Бо перш за все для поступу економіки необхідно здійснити реформи, які потребують певних змін до законодавства та ухвалення нових законопроектів, завершити реалізацію судової реформи. Важливою складової роботи, наголосив Президент, є підняття життєвого рівня людей. «Ми не зробимо це дуже швидко, але з року в рік, піднімаючи рівень економіки, ми повинні піднімати життєвий рівень громадян — їхню зарплату, пенсії», — сказав В. Янукович і наголосив, що це потребує злагодженої роботи всіх гілок влади: Верховної Ради, Президента і уряду. Глава держави запевнив, що він із повагою ставиться до всіх депутатів — і з коаліції, і з опозиції, і побажав народним депутатам, щоб у сесійній залі розум переважав над політичними пристрастями, щоб парламент прийняв доленосні для держави рішення, які повинні навести в країні порядок, щоб панував закон, який захищав би кожну людину. «Сьогодні люди чекають, щоб Верховна Рада зробила все необхідне, щоб у регіонах люди мали можливість спокійно працювати, щоб збільшувалася кількість робочих місць, щоб не було того політиканства, яке робить людей ворогами», — зауважив Президент. Глава держави також побажав, щоб місцеві вибори 31 жовтня пройшли прозоро й чесно, а наступний рік — 20-ліття Незалежності України — відзначився як рік єднання країни та народу.

Прем'єр-міністр **Микола Азаров**, вітаючи депутатів із відкриттям сесії, підкреслив, що на цю сесію покладено відповідальну місію законодавчого забезпечення системних реформ. Глава уряду стверджував, що минула влада залишила країну банкротом, обтяжила державну казну астрономічними боргами. Лише в березні, за словами М. Азарова, уряду довелося сплатити шість мільярдів боргів уряду Тимошенко, держрезерв також був не просто порожній, а й обтяжений боргами, система влади наскрізь пронизана корупцією. Прем'єр переконаний, що мораторій та популістські рішення «спрямують країну в безвихідь». Бо зараз економіка стабілізується, що дозволило приступити до виконання програми реформ, запропонованої Президентом. Головними завданнями уряду М. Азаров назвав розробку і прийняття держбюджету країни на 2011 рік, у якому треба передбачити фінансовий механізм реформування країни, а також ухвалення оновленого Податкового кодексу, який передбачає зниження оподаткування та стимулювання розвитку бізнесу. Одним із пріоритетів діяльності уряду прем'єр також визначив побудову нових відносин із регіонами заради їх зміцнення. «Уряд проголошує курс на сильну й потужну соціальну політику, для чого уряд розраховує і на співпрацю з парламентом», — наголосив М. Азаров.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у своєму виступі наголосив, що вперше за останні п'ять років на відкритті сесії присутні глава держави та керівники всіх державних інституцій.

Після виступів представників фракцій позафракційний депутат Володимир Каплієнко оголосив про створення у парламенті міжфракційної депутатської групи «Реформи заради майбутнього» в складі 17 парламентаріїв.

Опісля на вимогу фракцій «НУ—НС» і БЮТ у пленарному засіданні було оголошено перерву для консультацій.

Під час перерви депутати домовилися розглянути законопроекти про мораторій на зростання цін на газ і житлово-комунальні послуги після затвердження порядку денного сьомої сесії та заслуховування інформації Кабінету Міністрів про виконання постанови Верховної Ради «Про всенародне обговорення проекту Податкового кодексу». І потім, незалежно від результату розгляду цього питання, продовжити роботу парламенту згідно з порядком денним.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Під час відкриття сьомої сесії Верховної Ради України шостого скликання біля будівлі Верховної Ради України відбулися мітинги «за» і «проти» політики уряду Миколи Азарова.
Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Міністр фінансів Федір Ярошенко поінформував про всенародне обговорення проекту Податкового кодексу.

Основні пропозиції до Податкового кодексу, які враховано, — це спрощена система оподаткування та бухгалтерського обліку для малого бізнесу з оборотом до 300 тисяч гривень на рік, на наступні 10 років нульова ставка податку для легкої промисловості та готельного бізнесу. Запровадження прогресивної шкали податку на доходи фізичних осіб: якщо дохід до 10 мінімальних зарплат — 15%, вище — 17%. Податок на депозитні вклади у банках, які перевищують 200 тисяч гривень. Оподаткування нерухомості площею понад 100 квадратних метрів у місті та понад 200 квадратних метрів на селі, ставка податку становитиме 10 гривень за квадратний метр.

Однак під час обговорення багато депутатів стверджували, що ці пропозиції призведуть до знищення середнього класу, ляжуть тягарем не на дуже багатих, а на багатьох людей, котрі роками тяжкою працею створювали добробут для своєї родини. Ксенія Ляпіна («НУ—НС») переконувала, що будинок площею 200 квадратних метрів, приміром, у глухому селі на Житомирщині, де живе кілька поколінь родини, — це далеко не розкіш. І його не можна ставити в один ряд із розкішним маєтком на Київщині.

Олександр Бондар («НУ—НС») також стверджував, що уряд свідомо йде на знищення середнього класу і хоче добитися, щоб у країні було лише два класи — люмпени та олігархи, а держава перетвориться на фіскальну.

Катерина Ващук (Блок Литвина) наполягала, щоб у проекті Податкового кодексу було враховано інтереси аграрних виробників, приватних господарників на землі, зокрема у заготівлі продукції. А також чітко виписано, що входить до поняття нерухомості: чи лише житлова площа, чи весь будинок, чи ще й усі будівлі на садибі — сараї, навіси тощо.

Зрештою, депутати ухвалили постанову, яка зобов'язує уряд невідкладно подати до парламенту проект Податкового кодексу з урахуванням результатів усенародного обговорення.

А ось запровадити мораторій на зростання цін на газ і житлово-комунальні послуги не вдалося.

Після розгляду цього питання парламент перейшов до наступних, однак опозиція наполягала на тому, щоб повернутися до розгляду законопроекту про мораторій, який набрав найбільше голосів. Олег Ляшко заявив, що опозиція готова проголосувати за законопроект у будь-якому авторстві, якщо він захищає інтереси людей. Але В. Литвин закликав продовжити роботу, оскільки парламент розглянув питання про мораторій і визначився. За основу прийнято законопроект про внесення змін до статті 43 Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (щодо підприємств, які у своїй діяльності використовують ядерну енергію).

За основу також прийнято проекти законів про культуру, про заборону ліквідації, перепрофілювання, відчуження та передачі в оренду оздоровчих закладів для провадження діяльності, не пов'язаної з оздоровленням та відпочинком.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Виконання дуже непростих завдань, які стоять сьогодні перед нашою країною, потребує величезних злагоджених зусиль і від Верховної Ради, парламентської коаліції, уряду, всіх владних структур. Компартія входила у коаліцію не з кон'юнктурних чи партійних міркувань, а з серйозними намірами зробити все, щоб якнайшвидше подолати наслідки глибокої економічної кризи. Найголовніше завдання вбачаємо в тому, як забезпечити стабілізацію ситуації в економічній, соціальній сфері, з найменшими втратами для наших громадян, соціально найнезахищеніших верств населення, щоб захистити національні інтереси України. Виняткового значення ми надаємо, по-перше, запобіганню підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги, побутовий газ і електроенергію. По-друге, недопущенню підвищення цін на хліб, крупи, інші продукти харчування та товари першої необхідності, ліки, медичні засоби. Зокрема, вважаємо за необхідне негайно розглянути питання щодо заборони вивезення за кордон зерна до повного забезпечення ним держави. По-третє, внести серйозні зміни до податкового законодавства, відновити прогресивну шкалу оподаткування доходів населення, встановити податок на предмети розкоші для багатих, податкові канікули для малого і середнього бізнесу, допомогти тим, хто відкриває підприємства у нашій державі. По-четверте, захистити фізичних осіб-вкладників, які постраждали від махінацій на валютному і кредитному ринках.

Іван КИРИЛЕНКО, Блок Юлії Тимошенко:

— Багато розмов точиться довкола радикальних реформ, гучних слів багато, а що на виході? За такої концентрації влади, унікальних можливостей, коли є слухняна вертикаль і автоматична коаліція, часу втрачено занадто. Податкові зміни реформаторськими навіть наближено назвати не можна. Податковий тягар для більшості людей стане ще відчутнішим мільйонам співвітчизникам, які хотіли власною працею створити достаток і добробут у своїй сім'ї, стати середнім класом. Ми проти такого Податкового кодексу і чітко пропонуємо у нашому проекті закону запровадити п'ятирічні реальні, а не липові податкові канікули для малого бізнесу. Особливо за місяці нової влади постраждали селяни — спочатку проголосували куций для селян бюджет, потім обрізали і його, нині зупинили рух зерна і душите цінами. А з газом для села взагалі історія з географією — різниця в ціні для різних садиб становить майже чотири рази. Це змушує селян переселятися в землянки, літні кухні та приміщення. А де ж дешевий український газ, який за наших часів ішов на село і для побутових потреб? Ми пропонуємо встановити мораторій на підвищення цін на газ для населення, розібратися, обрахувати і тільки потім визначитися, зокрема, для селян. Не підвищувати треба ціни на енергоносії, а знижувати. Давайте не пенсійний вік збільшувати, а покращувати пенсійне забезпечення: продав селянин на ринку тонну молока, чи певну кількість м'яса, картоплі — отримав не просто зарахований рік роботи, а ще й право на збільшену пенсію. Пропонуємо негайно встановити мораторій на збільшення пенсійного віку для жінок.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Блок Литвина:

— Багато наших колег, зустрівшись, вітають один одного «з початком навчального року». На нашу думку, він має стати для нас не стільки «навчальним», як «повчальним». Повчальним у тому сенсі, що відома формула «процес є все, а результат — ніщо» себе давно скомпрометувала. У процесі наша країна весь час, а ось результати досягають інші, в тому числі й наші сусіди. І питання не у сутності й відмінності цілей учасників політичного процесу. Декларована й оприлюднена мета в усіх одна — хто в цій залі або за її межами проти такої мети, як справедливе суспільство загального добробуту? Ніхто. Але питання полягає у методах досягнення цього справедливого суспільства. Можливі варіанти розвитку України можна порівняти з підняттям на п'ятий поверх будинку. Підйом можна здійснити трьома шляхами — по стіні, сходами або дочекатися, доки побудують ліфт. Більшість пропонованих стратегій є популістськими — дочекатися, доки побудують ліфт. До того ж це стосується будинку, в якому будівництво ліфта не передбачено технічними характеристиками. Це роздача порожніх нездійсненних обіцянок.

Піднятися можна і сходами, хоч би як це було важко. Так, це зусилля. І якщо через годину чи завтра ми будемо тільки на другому поверсі, будемо все одно вище, аніж були б в очікуванні ліфта. Те, що є в успішних країнах і багато років бракує нам, — це науково обґрунтована, глибока стратегія розвитку країни, багатоступенева програма, що вимагає серйозних зусиль для планомірного розвитку добробуту населення. Ми пропонуємо, щоб узагальненням нового бачення розвитку стратегії держави постав соціальний прагматизм. У такому разі парламент буде здатний запропонувати своїм громадянам новий продукт, чистий і якісний, не модифікований жодними шкідливими організмами.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Наша фракція пропонує включити до порядку денного сесії всі без винятку зареєстровані законопроекти, не ділити проекти на «правильні» та «неправильні». Головне, щоб депутатські ініціативи не ігнорувалися, як це, на жаль, відбувається з багатьма законодавчими пропозиціями від нашої фракції. Наприклад, на цей тиждень «НУ—НС» пропонувала до порядку денного дев'ять законопроектів, і з них жоден не пройшов.

Головною проблемою в роботі Верховної Ради є ігнорування основ парламентаризму, а саме регламентної процедури прийняття рішень, обговорення в комітетах, у першому та другому читаннях. У ре-

Запровадити мораторій на зростання цін на газ і житлово-комунальні послуги не вдалося

Володимир ЛИТВИН: «Нинішня сесія Верховної Ради України буде вирішальною для країни»

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина під час відкриття сьомої сесії Верховної Ради України шостого скликання

За останні п'ять років чи не вперше на відкритті сесії присутні Президент України, уряд, керівники усіх державних інституцій та гілок влади. І це є свідченням того, що є розуміння: влада єдина. У кожної з її гілок свої повноваження, але ми маємо спільно працювати і нести спільну відповідальність перед народом, а не ділити країну — на своїх і чужих. Тим паче, що ця сесія матиме свої особливості. Вона визначить, чи піде Україна шляхом реформ і оновлення, чи ми знову будемо втягнуті в з'ясування політичних стосунків. Особливо з урахуванням того, що вичерпані можливості для проведення реформ зверху і вичерпані ресурси держави, про що сказав Прем'єр-міністр України. До того ж вичерпані до межі. Україна має працювати і розвиватися на своїй власній основі як незалежна держава. І в цьому плані наступні півроку будуть визначальними: наскільки ми зможемо з вами разом, шановні колеги, забезпечити в законодавчому плані, в плані контролю, здійснення тих перетворень, які заманіфестовані Президентом України.

Треба сказати відверто, що є політична воля, є спільне бачення, що робити. Тепер потрібно одне — робота, наша робота для того, щоб реформи отримали практичне втілення в життя. Зрозуміло, що буде даватися взнаки традиційне українське ускладнення — продовження з'ясування стосунків. При цьому, я вважаю за необхідне наголосити, застерегти: сьогодні є спроба повторити розвиток політичних подій в Україні 10-річної давності. Ви знаєте, що цьому передувало. І якщо ви проаналізуєте те, що відбувається сьогодні, те, що нав'язується сьогодні, стане зрозуміло — це спроба повторити події 10-річної давності. І в цьому криється велика небезпека — зламати, загубити країну.

Тому прошу кожного з вас, шановні колеги, задуматися, з якого часу, чому і хто колотить країну? Відповідь, думаю, лежить на поверхні. Якщо проаналізувати останній період українського життя, стає очевидним — центр конфлікту не у Верховній Раді. Проблема у працевлаштуванні декількох осіб. Може, всій країні варто було б зібратися і відкупитися від цих людей?

Учора, наголошую, учора була домовленість про те, що сьогодні будуть розглянуті на засіданні ті питання, які пропонують і коаліція, і опозиція. У тому числі два питання про мораторій на тарифи на ЖКГ і енергетичну безпеку. Де реалізація наших домовленостей?! Де?! Я ще раз наголошую: учора була досягнута домовленість, увечері цю домовленість зруйнували.

Сьогодні країні і людям потрібні заспокоєння, діалог і реформи. Досягти цього буде непросто з огляду на кампанію з місцевих виборів, але досягти цього необхідно. Ми повинні зробити все, щоб не вбити країну непродуманими рішеннями, непродуманими діями. Прикладів можу наводити доволі багато, починаючи із законів про соціальні стандарти, закінчуючи сьогоднішніми законопроектами про мораторій на зміни комунальних тарифів.

Хто підписував меморандум з Міжнародним валютним фондом? Теза — «ми підписували, але не виконували і не збиралися виконувати» — не проходить, бо йдеться про державу, а не про пісочницю для політиків. Коли підписали, треба виконувати. Тож всі разом зобов'язані виконувати попередній меморандум і нинішній меморандум, оскільки втягнули в нього країну.

Основоположні завдання, які стоять перед Верховною Радою, в єдиній системі державних координат, — забезпечення дієздатності держави при збереженні єдності і політичної стабільності; впровадження продуманих системних реформ, спрямованих не на ощасливлення всіх і нікого, а на розкриття творчого потенціалу як кожної особистості, так і нації загалом. Це можна зробити лише на основі довіри як всередині країни, так і у зносинах зі світом, що й запропонував вкотре Президент України. Давайте підтримаємо зусилля влади. Хто ж не хоче цього робити, як мінімум, не треба заважати. А потім будемо давати оцінки щодо результатів роботи.

Давайте дамо шанс країні. І припинимо виступати у ролі жебраків і критиків своєї держави, особливо коли буваємо за межами країни або спілкуємося з представниками інших держав. Ми ж тим самим принижуємо державу.

Оновлення країни можливе лише на основі нової якості влади, нової якості державної політики. Під цим кутом зору і без галасу слід підходити до Конституції і до роботи над нею. І нам потрібно прийняти, шановні колеги, рішення про те, щоб уніфікувати терміни перебування на посадах міських голів і депутатів. Давайте зробимо цей крок.

Головне — відійти від інстинктів і низького інтелектуального рівня розмови. У нас відсутній достойний рівень діалогу, і Верховна Рада, на превеликий жаль, не може задати в цьому тон. Закликаю припинити акції з приниження країни в запалі сутичок і протистояння. Складні проблеми просто не вирішуються. Зрозуміло, що правда і реформи — це завжди болісно. Якщо займатися ними всерйоз, то не слід керуватися метою створення політичного багажу і нарощення рейтингів. Добре було б, якби ми припинили війну рейтингів в Україні, тоді буде практична робота. Бо ми з вами, шановні колеги, начебто знаємо всі, що треба робити і як треба робити, але не знаємо одного — як зробити так, щоб після того люди нас знову обрали. Давайте будемо це враховувати.

Говорячи про хребетні орієнтири нашої роботи, повинен сказати, що з двох альтернатив — будувати країну за пострадянськими зразками чи європейськими, ми обираємо останню. І треба припинити балаканину про те, що хтось кудись тягне країну. Ще ніхто нікуди не затягнув свій народ, якщо він не хоче туди рухатись. Людям потрібні стабільність, здоров'я батьків та дітей, впевненість у завтрашньому дні. Чи мають вони це через наші постійні крики, стогони, прокльони, спрямовані один на одного? Ні! Поважають вони нас через це? Ні! Тож давайте працювати.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Німці хочуть допомогти нам виявляти цензуру в мас-медіа

Україна може підтримати ініціативу Німеччини про створення міжнародного незалежного моніторингового центру, який би виявляв можливу цензуру в українських мас-медіа й пропонував методи реагування на такі випадки. Про це заявив народний депутат, голова парламентської фракції Партії регіонів Олександр Єфремов під час зустрічі з німецькою делегацією на чолі з депутатом бундестагу Андреасом Шокенхофом.

«Хотілося б, щоб в Україні існували справді незалежні служби, які б давали об'єктивні оцінки того чи того явища. Але, як правило, кожна оцінка — суб'єктивна, бо її формує суб'єкт», — відзначив народний депутат.

Він наголосив, що при створенні такої моніторингової структури передусім має бути дана гарантія, що на цей центр не чинитимуть жодного тиску ті організації, які спонсорують його створення.

«Якщо робити незалежну оцінку й подавати представникам влади пропозиції, як реагувати на випадки цензури, а потім уже за вжитими заходами аналізувати роботу політиків, це прекрасно», — додав Олександр Єфремов.

У свою чергу, **як повідомляє прес-служба Партії регіонів,** депутат бундестагу відзначив, що йдеться про створення справді об'єктивного центру. «Немає сумнівів, усе це має бути прозорим і служити одній меті — показати правду. Ми виявляємо велику цікавість до розвитку ситуації у вашій країні. Україна є великою європейською країною, з перспективою членства в Європейському Союзі», — заявив Андреас Шокенхоф.

зультаті важливі для країни політичні й економічні закони виходять середніми або просто шкідливими — від нереального бюджету до ухваленого в першому читанні Податкового кодексу. Або згадаємо закон про місцеві вибори, який все одно довелося переробляти.

Олександр ЄФРЕМОВ, Партія регіонів:

— Сьогодні наша країна стоїть на порозі докорінних змін. Час політичних потрясінь завершено. Президент Віктор Янукович сформував сильну, стабільну та професійну управлінську вертикаль і приступив до реалізації планів глибоких реформ, життєво необхідних Україні. Як народні депутати й члени коаліції «Стабільність та реформи», ми бачимо своє завдання у законодавчій підтримці формування нової архітектури влади, закладанні фундаменту розвитку держави. Разом із розглядом окремих законів, найважливішим завданням є систематизація законодавчого поля, ухвалення зводів законів, кодексів. Після всенародного обговорення у Верховну Раду буде найближчим часом внесено новий проект Податкового кодексу, його прийняття має якісно змінити взаємовідносини держави і бізнесу, держави і людини.

Сьогодні людей хвилюють ціни на енергоносії та комунальні тарифи. Критикуючи владу за зростання цін, опозиція замовчує, що непід'ємна ціна на газ, що дісталася нам у спадок від прем'єра Тимошенко, і укладені нею ж домовленості із МВФ про підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, змусили нас піти на непрості переговори з Російською Федерацією. Тільки після проведення запланованих реформ ми зможемо повноцінно наповнювати бюджет, уникнемо необхідності дотувати з нього Пенсійний фонд.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зникнення харківського журналіста на контролі народних депутатів

Тимчасова слідча комісія з питань розслідування випадків цензури у засобах масової інформації, тиску на свободу слова та перешкоджанню законній професійній діяльності журналістів протягом двох останніх місяців отримала 48 скарг і звернень від журналістів. Причому 25 відсотків скарг стосуються фізичного тиску (побиття, переслідування), решта — про те, як місцева влада намагається зробити редакції лояльними до влади. Таку інформацію під час учорашнього засідання ТСК оприлюднила її голова Ірина Геращенко. Вона запевнила, що всі ці звернення будуть направлені до Президента і Генеральної прокуратури.

До порядку денного засідання було включено вісім питань. Вони, зокрема, стосувалися ситуації навколо ТРК «Чорноморська» та регіональних ЗМІ, а також питання майбутнього розвитку телерадіопростору. Але найбільше уваги члени ТСК присвятили найрезонанснішому питанню — зникненню харківського журналіста, головного редактора газети «Новий стиль» Василя Климентьєва.

Голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування випадків цензури у засобах масової інформації, тиску на свободу слова в Україні та перешкоджання законній професійній діяльності журналістів Ірина Геращенко, Володимир Ландік, Володимир Зубанов під час засідання комісії.

Заступник головного редактора газети Петро Матвієнко пов'язує зникнення журналіста із його професійною діяльністю. За його словами, до В. Климентьєва неодноразово приїжджали люди від високопосадовця з харківської обласної прокуратури «з рекомендаціями» не публікувати статті про «перевертнів у прокурорських погонах». «Останній раз йому пропонували 10 тисяч доларів, але Василь Петрович відповів, що совістю не торгує, і стаття побачила світ», — сказав П. Матвієнко. Тож він вважає, що журналіста «усунули» або через помсту, або через володіння загрозливою інформацією. Водночас П. Матвієнко звинуватив міліцію в тому, що вона не захищає свідків, а бореться з ними. Так, за його словами, 2 вересня було затримано головного свідка у справі зникнення журналіста, правозахисника Ісмайлова. Причому «інкримінується йому якась стара господарська справа». Після затримання йому повідомили, що він уже не перебуває під програмою захисту свідків.

Крім того, за словами П. Матвієнка, на дружину Климентьєва також тиснуть податковими перевірками. Заступник головного редактора повідомив також, що стеження за головним редактором були і раніше. А представник Генеральної прокуратури Володимир Гузер уточнив: протягом 2001—2010 років В. Климентьєв звертався до Харківської обласної та Генеральної прокуратури понад 500 разів. Але в основному це були записи щодо порушення справ і так званих відмовних матеріалів. Про тиск чи загрозу життю самого журналіста у зверненнях не йшлося. Заступник міністра внутрішніх справ Леонід Зима та Володимир Гузер повідомили, що їдуть до Харкова вивчати ситуацію і перевірити, як триває слідство.

Наразі члени ТСК обіцяють тримати цю справу на особистому контролі і навіть планують провести своє виїзне засідання у Харкові.

Олена ГОРБУНОВА.

Климентьєв звертався до Харківської обласної та Генеральної прокуратури понад 500 разів

САМОВРЯДУВАННЯ

Депутатів побільшає...

Принаймні на Полтавщині депутатів обласної, міських та районних рад після наступних виборів стане мало не на третину більше. Таке рішення ухвалила позачергова сесія Полтавської обласної ради п'ятого скликання, яка розглядала питання кількісного складу місцевих рад. Так, обласний депутатський корпус рівно на третину й зросте — з 90 до 120 чоловік (60 за мажоритарною системою і 60 — за партійними списками).

Відповідні «апетити» і на місцях, де бажаючих «служити народу» теж стає дедалі більше. Тож не обійшлося без конфузів і на самій сесії. Адже багатьох здивував один з варіантів, який запропонували народні обранці з Шишацької районної ради. Район далеко не найбільший за чисельністю жителів (менше 28 тисяч чоловік), однак тут замахнулися аж на 60 депутатів у районній раді. Це навіть більше, ніж у самій Полтаві з населенням понад 300 тисяч чоловік!

До речі, як з'ясувалося під час сесії, щодо кількісного складу ради тут немає одностайності і серед самих народних обранців. Дехто з них заявляє, що навіть 45 депутатів, як нині, ніколи зібрати не вдається. А 60?

«Депутатська статистика» викликає й інші запитання... Наприклад, не зрозуміло, чому у «меншому» за населенням Кременчуці депутатів буде на десятеро більше, ніж в обласному центрі? Або чому в містечку Червонозаводське, де живе дев'ять тисяч осіб, «задекларовано» майже стільки само народних обранців, як у Миргороді, де мешкає мало не вп'ятеро більше народу?

Зрештою, сесія ухвалила компромісне рішення: Шишацькому району «вистачить» рівно половини — 30 депутатів (по два на кожну сільську раду). Стосовно всіх інших районних і міських рад, у депутатів жодних суттєвих заперечень не виникло.

Щоправда, за кількісний склад районних рад не голосувала фракція КПУ. Її голова Олександр Масенко, який очолює і постійну депутатську комісію з питань законності і правопорядку, пояснив це тим, що, на думку комуністів, у новому законі допущено «ляп», оскільки обласна рада, мовляв, узагалі не може «нав'язувати» тим же районним чи міським радам певні обмеження щодо кількісного складу представницьких органів.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Хто потрапить під податкові канікули?

ОБГОВОРЮЄМО ЗАКОНОПРОЕКТ

Необхідність податкових реформ в Україні, справді, назріла давно, адже в нашій державі податкове навантаження — одне з найбільших серед країн СНД. Чи буде краще працювати підприємцям, якщо ухвалять новий Податковий кодекс України? Про це розповідає голова Кам'янець-Подільської міської Асоціації керівників малого та середнього бізнесу, **депутат міської ради Василь ГАВРИЛЮК (на знімку)**.

— До мене сходиться багато відгуків стосовно нового законопроекту. Позитивом для підприємців є те, що планується кількість податків скоротити з 29 до 17. Протягом трьох років пропонується зменшити з 20 до 17 відсотків ПДВ. Податок на прибуток має зменшитися з 25 до 20 відсотків. Це добре, але водночас пропонується в десять разів підвищити штрафи. Якщо нині мінімальний становить 170 гривень, то кодексом передбачено в десять раз більший. Підприємці Кам'янця-Подільського, а їх близько 10 тисяч, не зовсім схвально сприйняли фактичне скасування спрощеної системи, адже залишається спрощена система тільки для підприємців, які торгують товаром власного виробництва, а таких — лише один відсоток від усіх зареєстрованих представників малого бізнесу. На мою та думку колег по бізнесу, недоліком є запропоноване введення нарахування податків непрямим методом. До прикладу, я, як підприємець, надав послугу, мені за неї заплатили 2000 гривень, а податковий інспектор каже, що послуга коштувала втричі більше, і коригує податки, а я нічого не можу проти цього вдіяти. Спірним є питання і введення касових апаратів фактично для всіх форм діяльності. Коли відповідна техніка контролю вводиться в супермаркеті, магазині чи на складі, це зрозуміло. Але як їх запровадити на ринках? У нашому місті їх функціонує аж шість і там працюють близько 2000 осіб? Надають вони людям послуги за різних погодних умов — і в тридцятиградусну спеку, і в двадцятиградусні морози. То чи зможуть вони, практично просто неба, забезпечити якісну роботу касових апаратів, якщо ця техніка не завжди працює навіть у приміщенні?

— Хочу зачепити й питання, яке нині широко дискутується в засобах масової інформації. Однією з головних виборчих обіцянок Віктора Януковича були податкові канікули для малого та середнього бізнесу. А запропонований кодекс передбачає це тільки для осіб, дохід яких не перевищує 100 тисяч гривень на рік, і фізичних осіб, обсяг доходів яких не перевищує 300 тисяч на рік. Хто на практиці зможе потрапити під ці податкові канікули? Лише дрібні торговці. Це дуже обмежене коло ринку. Але замість звичайних податків вони матимуть інше фінансове навантаження — витрати на ведення обліку, наймання бухгалтерів. Людина, яка стоїть на ринку, мусить навчитись вести бухгалтерію чи найняти бухгалтера, щоб вести облік, баланс. Це негативна норма і від неї повинні відмовитись. Окрім того, штрафи, як я вже казав, які збільшуються в 10 разів, вигідні деяким нечистим на руку податковим інспекторам, вони збиратимуть ті самі податки тільки за допомогою штрафів. Хтось висловив думку: якщо буде створена суперпільгова податкова система для малого бізнесу, то наш великий бізнес одразу може роздрібнитися. З цим не можна не погодитися. Коли одна комерційна структура належить одній особі, але там багато зареєстрованих приватних підприємців і в такий спосіб іде мінімізація податків. Ця норма констатує, що маємо сьогодні, й широко практикується. Або, скажімо, обсяг доходів — 600 тисяч гривень, і підприємці намагаються скористатися цією нормою; але якщо велике підприємство, то важко приховати і роздрібнити свій бізнес. Що нам дає норма звільнення малого бізнесу від податків? Ті люди, які не платять їх узагалі, ввійдуть у легальне поле. Їм простіше буде не платити хабар, а працювати у правовому полі. Тоді ми побачимо реальний обсяг бізнесу. Після цього уряд повинен буде поступово ввести сприятливий податок, щоб не загнати знову в тінь, але, з другого боку, збільшити обсяг надходжень до бюджету.

Упевнений, що новий Податковий кодекс погіршить права підприємців і надасть фактично необмежені права податківцям. Так, згідно з новим документом, податківець може викликати до себе в будь-який час підприємця і той зобов'язаний з'явитися. Нова норма є негативною: підприємці, особливо малі, зайняті у своєму бізнесі, і якщо вони не роблять порушень, то взагалі не повинні їздити до податкової інспекції, тим паче що вони і так там часто бувають, здаючи різні звіти. Нині перевірки планові, і це є позитивом, що дало змогу останніми роками зменшити корупцію. За новим кодексом, весь комплекс прав, які буде надано податковій адміністрації, поставить підприємство в рабське становище, знову дасть можливість розвити корупцію, наповнювати бюджет неправовими методами, скоротить підприємницьку активність. Спрощена система оподаткування, згідно з проектом нового документа, не поширюватиметься на діяльність фізичних осіб-підприємців, які здійснюють, наприклад, посередницькі послуги з купівлі-продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна. Для багатьох людей це основна робота або підробіток і тепер вони не зможуть працювати за спрощеною системою оподаткування. Не зможуть вони, не зможуть торговці, не зможуть перевізники. Я говорив з десятками з них, вони цим дуже стурбовані. Потрібен такий Податковий кодекс, який поліпшить нашу підприємницьку діяльність, а отже, збільшить дохід у місцеву й державну казну. Необхідно зберегти спрощену систему оподаткування. Кам'янецькі підприємці за те, щоб ввести двосторонню відповідальність. Мають бути розмежовані штрафи за ухилення від сплати податків і попередження за помилки в заповненні звітності тощо. Необхідне введення єдиного податку від обсягу обороту. Думаю, якщо було б організовано широке обговорення нового кодексу, підприємці внесли б ще чимало ділових і конструктивних пропозицій, спрямованих не на закриття підприємств, податкову тінь, приховування прибутків, звільнення людей. Адже ми за чесну працю на благо рідного міста, рідної країни.

Записала Віра ШПИЛЬОВА.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Як народжуються в Україні баї

Робота народного депутата досить багатогранна: окрім законотворчості, кожен із нас займається розв'язанням питань виборців. До кожного з нас звертається багато людей: у кожного своя проблема, свої питання, і всі вони потребують вирішення. Робота в регіонах не менш складна: особисті прийоми, сотні звернень та листів, зустрічі з керівниками та колективами... Та найголовнішим для себе вважаю все ж таки особисті звернення громадян, доведених до відчаю, у яких залишилася остання можливість — тільки за допомогою народного депутата вирішити актуальне для нього питання.

За часів «помаранчевої» влади до мене дуже багато зверталося людей, які постраждали від дій місцевих чиновників, я б навіть сказала «місцевих царьків». Центральна влада далеко, а в окремо взятому районі — всі свої: той кум, той брат, той сват. От деякі керівники й користувались службовим становищем — вимагали хабарі, відбирали землю... Систему, яка складалась роками й народжувала таких собі «лозинських», за один рік не змінити... Маючи величезні статки, маєтки та численні лани, ліси, вони вірять у свою безкарність навіть після вбивства людини. Стурбованість саме цими питаннями змусила мене звернутися через пресу до широкої громадськості, до відома якої хочу довести кричущі факти про порушення законодавства в Херсонській області та про аморальність людей, які прагнуть усіма шляхами посісти владні крісла.

Ми не можемо допустити, щоб у нашій країні, котра декларує себе як демократична держава, сьогодні народився новий соціальний елемент: пан-поміщик, або по-східному — бай. Вважаю, що ми не маємо права створювати систему, яка дозволяла б у порушення всіх законів, прав та свобод громадян скуповувати, буквально за копійки, в бідного люду прекрасну, родючу землю тисячами гектарів, або ще гірше: відбирати її обманним шляхом, як це і сталося на Херсонщині.

У 95 селян, що мешкають у селі Чонгар Генічеського району, через суд було відібрано їхні земельні ділянки, якими вони володіли відповідно до державних актів на землю. Земля була відібрана на користь голови Генічеської районної ради С. Німетуллаєва. Сценарій справи досить простий: одна людина позичає у С. Німетуллаєва гроші, які начебто віддає у борг селянам. Ті «борги» вчасно не повертають, а тому повинні «відповідати» перед хазяїном району, тобто віддавати якщо не гроші, то єдине, що в них є, — землю. В цій справі було кілька діючих осіб, та постраждали тільки прості люди, які й не знали, що вони комусь винні гроші та що в разі їх несплати в них заберуть землю.

Коли справа дійшла до суду, то туди було представлено заяви, з яких виходило, що селяни «позов визнають у повному обсязі й просять суд розглядати справу за їх відсутності, у зв'язку з тяжким матеріальним становищем».

Цікаво, що заяви (котрі, як з'ясувалося з часом, були підробленими) було представлено навіть тими людьми, які вже тривалий час є небіжчиками. Землю відібрали навіть у мертвих! Ось і виходить, що у власність пана, точніше, бая Німетуллаєва переходять сотні й сотні гектарів кращих херсонських земель.

Дізнавшись про таке беззаконня стосовно людей праці, яких, по суті, від чиновника-хапуги й захистити нікому, я одразу направила офіційне звернення до прокуратури. Прокуратура Херсонської області провела відповідну перевірку щодо законності рішення Великолепетиського районного суду в справі за позовом Німетуллаєва С., за результатами якої було встановлено: «...факт використання невстановленими особами у судовому засіданні підроблених документів — заяв громадян щодо визнання позовних вимог та незаперечення проти передання у власність позивачам майна та майнових прав на земельні ділянки». На рішення суду прокурором Великолепетиського району було подано протест про повторний перегляд справи за «нововиявленими обставинами».

Новою ухвалою суду, від 17 червня цього року, заяву прокурора було задоволено, а рішення суду в справі №2-397/2008, яке позбавляло 95 громадян прав власності на земельні ділянки, скасовано. Німетуллаєву в справі щодо визнання права власності на майно людей — відмовлено.

І ще одне, «за фактом використання завідомо підроблених документів під час розгляду цивільної справи №2-297/2008 у Великолепетиському районному суді прокуратурою області 28.05.10 порушено кримінальну справу за ознаками скоєння злочину, передбаченого ч. 3 ст. 358 КК України».

Справу поки що не закінчено, прокуратура ще працює. А висновки кожен робить сам. Судове рішення, про яке я розповіла, було винесено ще за «помаранчевої» влади, але наслідки люди та їх родини будуть, швидше за все, пожинати ще довгі десятиліття. Ми не маємо права не звертати уваги на такі випадки, на паплюження людської гідності, законів держави. Думаю, що новій владі також треба звертати увагу й на кадровий потенціал, особливо на місцях, і призначати на посади людей, які хоча б мають совість.

Утім, у цій справі й досі залишаються питання: хто відповість за порушення закону? Це знову буде «стрілочник»? Адже нещодавно пана Німетуллаєва було призначено головою Генічеської РДА. От і маєш, що називається: пустили щуку в річку. Відтепер маю великі сумніви щодо справедливих стосовно простих громадян Херсонщини висновків прокуратури, адже ми добре знаємо, що «високе» крісло часто звільняє навіть від відповідальності за порушення законів держави.

Катерина САМОЙЛИК,
народний депутат України п'яти скликань.

Неювілейні рефлексії з приводу поздоровлень

ВІДГОМІН СВЯТА

Давно склалася бюрократична традиція реагувати у відповідних ситуаціях сухо й офіційно: «Дякую всім установам, організаціям і окремим громадянам, котрі поздоровили мене з...» і т. д. Але в даному разі, з огляду на величезну кількість, оригінальність і щирість надісланих мені привітань, не можу обмежитися сухою стандартною відповіддю.

Так сталося, що мій день народження випадає однотижнево із Днем Незалежності України, як би формуючи мою особисту причетність до цього Особливого Свята. Тому ці два свята — особисте й національне — дивним чином об'єднуються в одне не лише календарно, а й змістом поздоровлень.

На свій день народження я не планував ніяких шоу, і він пройшов у сімейному колі, в тихій радості й взаєморозумінні моїх рідних і близьких. У такому самому дусі родинної урочистості я відсвяткував наш Національний День разом із колегами по БЮТ і партії «Батьківщина».

Проте цього разу непересічною була кількість поздоровлень, що надійшли на мою адресу, а особливо їх сердечність та розмаїття тематичної спрямованості висловів моїх дописувачів, багато хто з яких до мене звернувся вперше.

Давно знайомі й зовсім незнайомі мені люди, можна сказати, «розширили» жанр поздоровних реляцій, вийшли за його межі, щоб принагідно висвітлити проблеми, що їх хвилюють, запропонувати конкретні рішення.

Дехто посилався на мої виступи, зокрема в пресі, подали свої зауваження, міркування, поради, пропозиції.

Вийшла цікава розмова, в якій зовсім різні за переконаннями громадяни об'єдналися у спільному інтересі й на одній темі напередодні Дня Незалежності. Принагідно я переконався, що наші люди не лише чекають, а й вимагають від моїх колег і від мене особисто рішучих кроків у напрямку відновлення справедливості.

Так, добре знайомий мені з попередніх листів Сергій Шестаченко з Луганська долучив до привітань цілу програму дій, спрямованих на виправлення нинішнього абсурдного становища, коли одна політична сила монополізує владу в країні й постійно порушує Конституцію.

Пані Єва Пономаренко з Криму, талановита творча особистість, поетеса, звертає увагу на зростання суспільної свідомості громадян, їхній потяг до розвитку духовності.

Здавалося б, проста справа — текст поздоровлення із приводу особистого чи всенародного свята. Але яке багате розмаїття високих слів, яке величезне й благодатне поле для шанобливої думки й шляхетної лексики!

Неможливо перелічити всіх, але з понад сотні привітань западають у душу особливо сердечні слова голови фракції БЮТ у Верховній Раді України Івана Кириленка, голови Шевченківської райради в Києві Віктора Пилипишина, Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка...

Уже не пам'ятаю слів, але запам'яталася тепла, щира душевність, яку випромінює привітання Тараса Чорновола, котре закінчив такими словами: «Добра, світлих думок, нехай Вас і Ваших рідних не покидає ласка та заступництво Господнє!»

Також добрі почуття викликав нестандартний текст урядової телеграми за підписом голови Державної адміністрації зв'язку С. Краснокутського. Досить несподіваним, але приємним для мене було поздоровлення від прокурора Чернігівської області, який серед іншого побажав мені «душевної рівноваги та впевненості у майбутньому».

Голова Львівської обласної держадміністрації Василь Горбаль побажав мені, зокрема, «нової життєвої сили, наснаги, невичерпної енергії, щедрих здобутків та творчих удач в ім'я процвітання України».

Ще радикальніше підійшли до справи голова Сумської державної адміністрації Юрій Чмирь та голова Сумської облради Володимир Токар, котрі чітко й категорично сформулювали рішучу вимогу: «Нехай на Вашому життєвому шляху ніколи не постають перешкоди...»

А от київський міський голова Леонід Черновецький закінчив своє послання побажанням «непохитної віри у майбутнє нашої країни, наших дітей та внуків!»

Кожне поздоровлення мені цікаве тим, що відображає певний автопортрет особистості його автора, багато що відкриває мені про нього. Ці свідчення дуже важливі й цінні для мене, бо відтворені в слові, побудові тексту, його орфографічній конструкції, тональності й спрямованості являють собою певні моменти істини.

Серед текстів трапляються мало не поеми в прозі, є і віршовані тексти, а подекуди й шедеври лаконічності на зразок японських хоку, як от, наприклад, такий: «Щиро вітаю з державним святом! Андрій Клюєв» і підпис...

Дякую, пане перший віцепрем'єре українського уряду, за це поздоровлення. Хоча, як на мене, коли вже йдеться про Державне Свято, бажано його називати по імені й з великої літери, особливо коли це Національне Свято з відомих причин вшановується лише 19-й раз упродовж останніх 356 років. Навіть школярі початкових класів знають про це.

Із радістю відкрив картку з поздоровленням від мого однофамільника Віктора Коржа з Партії регіонів, але тут таки натикнувся на прикру несподіванку: звертаючись до мене, він вживає всі займенники (вашого, вас) з малої літери... Не знаю, як це сприймати... Будемо вважати, що це «технічна» помилка...

Мудрими і вдумливими були побажання від в. о. голови КМДА О. Попова та голови Служби зовнішньої розвідки України Г. Ілляшова, генерал-майора міліції А. Мельниченка, народного депутата України Олени Кондратюк, яка процитувала славнозвісні рядки В. Сосюри, від Віктора Яценка — священика Свято-Володимирського храму.

Добрим духом повіяло від вітальних слів моїх колег-однодумців по фракції БЮТ: Володимира Яворівського — «Хай не зраджує Вам лицарська честь, благородство та одвага в обороні України...», Миколи Томенка — «...щоб кожен Ваш день був наповнений натхненною працею, оптимізмом, невпинним рухом вперед...». Із радістю і вдячністю сприйняв музичне вітання від Всеукраїнської радіомережі «Мелодія», від моїх найближчих земляків із села Дроздівка та селища Куликівка, що на Чернігівщині, від президента Міжнародного фонду національної пам'яті, академіка Ігоря Юхновського.

А виконавчий директор цього Фонду Б. Пономаренко долучив до поздоровлення два чудові вірші про спеку метеорологічну з підтекстом політичним, в одному з яких знаходимо добрий український гумор на вічну тему жіночої краси:

«...Лиш не бояться спеки українки
— Гарненькі, милі, свіжі, як з роси;
Тоненькі сарафани і кофтинки
Не можуть приховати їх краси.
Яка там спека?!
Тільки б не наврочить.
Уява ж домалює все одно —
Несила нам на те ховати очі,
Чого не може втримать
полотно....»

Я дякую всім, хто не з проформи, а за поклином серця поєднався зі мною в радості й наших спільних Серпневих урочистостях; усім, у чиєму серці бринить відповідальність за збереження незалежності нашої Батьківщини, нашої Української держави.

Окреме слово вдячності хочу виразити всім дописувачам із приводу унікального зібрання листівок, що по суті являють собою особливу виставку квітів у їхній неповторності й різноманітності видів, кольорів, композицій, ракурсів.

І що цікаво: серед понад ста листівок — жодного «двійника»; кожна листівка сяє у своєму оригінальному вбранні й індивідуальності: квіти, символи, віньєтки, каліграфія, колажі... Хоч виставку роби.

Бажаю всім нам спокою в душі, порядку й добробуту в нашій рідній Україні та Божого благословення на всі добрі справи.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України.

Енергодарська революція. Спокій вже не сниться?

САМОВРЯДУВАННЯ

Так сталося, що з подачі нашої газети («Голос України» за 15.07.2010 р.) на Запоріжжі розворушили вже порослу ряскою тему зміни влади в Енергодарі. Протягом двох днів в обласному центрі відбулися дві прес–конференції з двома протилежними оцінками енергодарських подій...

Спочатку з журналістами зустрілися колишні енергодарський міський голова Олександр Кулібов та його заступник Владислав Дяченко. Причину свого запізнілого спілкування з пресою посадовці пояснили перебуванням у лікарні. Зокрема, В. Дяченка було серйозно, за його словами, травмовано під час штурму Енергодарської міськради охоронною фірмою «Мірза» увечері 7 червня. Тоді, нагадаємо, вся влада була передана в. о. міського голови, формально колишньому секретареві міськради Анатолію Миронову. А діючий міський голова та двоє його заступників опинилися не лише за бортом влади, а й, у прямому розумінні, за порогом приміщення міськради, куди їх не пускали весь цей час.

О. Кулібов не був багатослівним — з того, що трапилося, його турбували три речі. По-перше, те, що «начебто нова міськрада» розподілила 22 мільйони, зібрані ним на завершальні роботи, які дали б змогу всім мікрорайонам міста отримувати тепло від Запорізької АЕС. А це 35 гривень за гігакалорію замість 180, що їх забезпечує Запорізька ТЕС. Відтак пропадуть уже виконані роботи на незакінчених об'єктах першої черги. По-друге, те, що своїм ледь не першим рішенням нова влада скасувала попередню ухвалу міськради, яка забороняє торгівлю спиртним ближче ніж за 200 метрів від шкіл. А по-третє, відсторонивши від влади О. Кулібова і його заступників, їм не надали жодного документа, з яким можна було б відстоювати своє право в суді.

Щодо Владислава Дяченка, то він відкрив присутнім цілу низку цікавих обставин. Відомо, що в Запорізькій обласній організації Партії регіонів не все благополучно. Прикладом цього є Бердянськ, Токмак, Мелітополь, та й у самому Запоріжжі не все гладко. Варто пригадати, що контрольовані ПР обласна і Запорізька міська ради з одних і тих же питань голосують кардинально по-різному. Так було і з грошима екофонду, і з питанням виділення землі під новий полігон відходів тощо. Однак в Енергодарі станом на кінець 2009 року сталося щось взагалі неймовірне. Повз міську організацію було прийнято у Партію регіонів 80 осіб, а людей, які були з цією політсилою в найважчі, за словами В. Дяченка, роки — у 2004 і 2005-му — потихеньку з неї прибрали. Саме тому один із фундаторів ПР в місті В. Дяченко нині очолює громадську організацію «За Януковича!», перебуваючи поза межами ПР.

Прес-конференція О. Кулібова та В. Дяченка (праворуч).

«Люди, які 7 червня штурмували міськраду, ні в 2004-му, ні в 2005 році з Партією регіонів стосунків не підтримували, — заявив Владислав Дяченко. — Скажу більше: серед «штурмівників» були міські партійні лідери БЮТ і «Фронту змін»...

Від тих подій минуло вже чимало часу. Однак відсторонені від справ міський голова та його заступники не отримали жодного документа, який би засвідчував чи заперечував законність голосування стосовно їхнього звільнення. Тож до суду немає з чим іти. А от щодо позиції міської прокуратури, то вона, за словами Владислава Дяченка, дещо дивна — міський прокурор підтримує виключно одну сторону конфлікту, не тільки часто замінюючи своїми актами прокурорського реагування судові рішення, а й впливаючи на роботу сесії міськради. Так, наприклад, зафіксовано факти, що депутати «прокулібівської» частини міськради напередодні сесії масово отримали індивідуальні виклики до прокуратури...

Прес-конференцію екс-керівників Енергодара журналісти залишали з твердою впевненістю, що до виборів останні у свої кабінети навряд чи повернуться. Що, власне, і підтвердилося вже наступного дня, під час прес-конференції голови Запорізької облдержадміністрації Бориса Петрова. «Колишній міський голова Кулібов відсторонений, відповідно до закону, понад два місяці тому. І коли б у нього були питання, пов'язані з порушеннями під час його відсторонення, ми бачили б позов до суду. Цього нічого не було», — заявив він.

На запитання про те, як він оцінює пікет енергодарівців біля адміністрації Президента проти «рейдерського захоплення» влади у місті, Б. Петров відповів: «Там було всього двоє людей із Енергодара, а решта — найманці».

Здається, все тут зрозуміло. Однак поки цей матеріал готувався до друку, послідовно відбулися три розгляди позовів О. Кулібова та двох його заступників з приводу незаконного відсторонення їх від посад. Точніше, мали б бути розглянутими у встановлений судом день і час. Однак всі розгляди перенесені. Як повідомив кореспондента «Голосу України» В. Дяченко, зокрема, розгляд його позову перенесено на невизначений термін (позивача викличуть повісткою). Щоправда, з'явилися певні зрушення в статусі тепер вже колишніх енергодарських посадовців. Щонайменше двоє із них, О. Кулібов і В. Дяченко, звільнені, однак трудову книжку, і то тільки, як мовиться, з адвокатом, віддали колишньому міському голові. Щодо повернення особистих речей згаданим особам з їхніх кабінетів, а також простого доступу Олександра Кулібова і двох його заступників до міськради, то з цього питання ніяких змін в Енергодарі не відбулося.

Ну і ще одне. Сесія енергодарської міськради призначила одного із заступників міського голови Ігоря Наумичева (опоненти зі стану О. Кулібова кажуть, що знову-таки, незаконно) новим в. о. міського голови.

Власне кажучи, з цього всього стає зрозумілим одне — без втручання столиці з ситуацією в місті енергетиків не розібратися...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото автора.

У НОМЕР

У Севастополі вважають: районні ради потрібні

На сьогодні у Севастополі немає сенсу скасовувати райради. Про це заявив заступник голови Севастопольської міськради Петро Кудряшов. Водночас він зазначив, що "обговорення даного питання у Верховній Раді України має право на життя».

Обгрунтовуючи необхідність функціонування районних рад, Петро Якович розповів про те, що «районні ради потрібні. Обранець, який працює в конкретному окрузі, може донести до керівництва міста проблеми».

«Депутати місцевих рад практично на 99% (за винятком обраних голови, заступника, секретаря виконкому) працюють не на звільненій основі, на громадських засадах. Тому моя особиста думка: вирішувати дане питання... треба думати. Тому що це не приводить до якихось додаткових бюджетних витрат, навпаки, до скорочення бюджету».

«Украй несвоєчасним» назвав П. Кудряшов обговорення питання про скасування районних рад: «Будь-які зміни й рішення відповідно до закону мають бути прийняті не менш як за шість місяців до проведення чергових виборів. А в нас (до виборів. — **Ред.**) залишилося вже два місяці».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Обсяг гречки, яку зберуть українські сільгоспвиробники, є достатнім для внутрішнього ринку на цей маркетинговий рік, сказав заступник гендиректора Української аграрної конфедерації Олександр Ярославський, *повідомляє Укрінформ*

Головою Київського міського територіального відділення АМКУ став Микола ІЛЬЧЕНКО, *повідомляє Укрінформ*

У НОМЕР

Середня зарплата в Балаклавському рудоуправлінні — понад три тисячі гривень

Як повідомляє прес-служба компанії «Смарт-Нерудпром», у колективі Балаклавського рудоуправління ім. О. М. Горького підбили підсумки виконання колективного договору в першому півріччі нинішнього року. Представники трудового колективу й керівництва підприємства, які виступали на конференції, із задоволенням відзначили, що зобов'язання за колективним договором виконано в повному обсязі.

Голова профспілкового комітету підприємства Тетяна Кузнецова особливо наголосила на істотних перевагах чинного колдоговору: в документі закріплено обопільні зобов'язання адміністрації і трудового колективу на основі соціального партнерства та взаємної відповідальності, чого не передбачали попередні колективні договори: «Взаємовідносини між роботодавцем і трудовим колективом тепер вибудувано так, що обидві сторони усвідомлюють і беруть на себе відповідальність за діяльність підприємства й благополуччя співробітників. Підтвердженням ефективності такого підходу є зростання обсягів виробництва та істотне збільшення фонду оплати праці в першому півріччі цього року».

Слова профспілкового лідера підтверджено життям: тільки за перше півріччя 2010-го середня зарплата в БРУ зросла на 13,5% і становила 3056 грн. Мінімальний оклад першого грейду (найменшого рівня в чинній системі оплати праці) становить 1000 гривень, що на 12,5% вище за мінімальну заробітну плату, встановлену в Україні.

В основу системи оплати праці в Балаклавському рудоуправлінні покладено методологію Hay Group, що її нині широко використовують на великих металургійних та інших промислових підприємствах України. Суть нововведення полягає в створенні п'ятирівневої організаційної структури, коли від робітника до голови правління залишається тільки п'ять рівнів управління — прибрано дублюючі посади, зокрема, заступників. У результаті ранжирування за значимістю для бізнесу всі посади були розділені на 10 грейдів (рівнів).

За словами керівника департаменту персоналу ТОВ «Смарт-Нерудпром» Сергія Степаненка, конструктивний діалог між роботодавцем і трудовим колективом необхідний для продовження стабільної роботи не тільки Балаклавського рудоуправління, а й інших підприємств компанії «Смарт-Нерудпром».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фата у півтори сотні метрів

Близько сотні наречених, вбраних у весільні сукні, пройшли вулицями Хмельницького під час параду. Свій шлях вони розпочали від алеї закоханих, яку облаштували підприємці та благодійники. Ще торік міська влада звернулась із проханням встановити тут лавки незвичного дизайну. На цей заклик відгукнулось чимало охочих, і кожен продемонстрував небувалу дизайнерську фантазію, зробивши свій подарунок не тільки для закоханих, а й для всіх городян.

Найкращі моделі надали учасницям параду весільні агентства та ательє міста. Активну участь у підготовці дівчат до дефіле взяли також перукарі та візажисти, котрі намагались зробити кожну наречену найкращою. Окрасою свята став вельон, котрий мав довжину півтори сотні метрів. Така фата — рекордсмен не тільки для області, а й для країни. Для того, щоб її розгорнути, довелось використати чимало помічників та ще й лімузин, на якому розклали фату. А під час параду її довелось підтримувати практично всім його учасницям.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

Пакет «доповнень і змін» до вже укладених угод

З'ясовується, так звані харківські угоди з пролонгації перебування російського Чорноморського флоту на українській території ще на 25 років — не останній акорд у песимістичній ораторії нашої зовнішньополітичної політики, не та вирішально влучна підніжка, після якої про дипломатію незалежної держави і самостійні кроки її влади доводиться пригадувати, лише добре напруживши пам'ять. Минулого тижня заступник міністра закордонних справ Росії Григорій Карасін презентував нові «чорноморськофлотські» плани Москви, традиційно не бентежачись їхньою суттю — досягненням остаточної капітуляції України в цьому питанні.

Пропонований пакет «доповнень і змін» до вже укладених угод містить, зокрема, такі документи: про порядок пропуску через український кордон військовослужбовців ЧФ РФ; пільговий митний режим під час ввезення матеріально-технічних засобів для цієї структури іноземного війська; механізм заміни озброєнь; інфраструктуру флоту; спільне використання навігаційно-гідрографічного забезпечення (НГЗ) і, звернімо увагу, про узгодження пересувань підрозділів ЧФ поза місцем їх дислокацій та порядок застосування зброї російськими чорноморцями поза орендованими (як сказав би класик марксизму-ленінізму, «всерйоз і надовго») базами. Якщо когось обнадіюють слова «порядок» і «узгодження» в поясненнях пана Карасіна, за розвінчанням примарних ілюзій може звернутися до коментарів вітчизняного «джерела». Директор департаменту інформаційної політики МЗС України Олег Волошин днями підтвердив, що готується комплексна угода з врегулюванням питань переміщення військовиків ЧФ РФ нашою територією. І вона внесе суттєві поправки до документів, підписаних Віктором Ющенком. Якщо попередній Президент «скаламутив» дружбу із стратегічними партнерами вимогою до російської сторони ставитися до державного кордону України як до одного з параметрів її незалежності й не плутати його з діркою в паркані, через яку можна пропхати все, що заманеться московським стратегам, то, за логікою, після внесених поправок «порядок» повернеться на висхідну позицію. Таким чином усе те, чому так затято опирався Київ ще донедавна — нарощуванню іноземної військової потуги на півдні України, дивним "екскурсійним турам" кримськими дорогами озброєних морських піхотинців на бронетранспортерах, «кантуванню» ракет курортними вулицями, що за всієї уяви не вписуються в зону дислокації підрозділів ЧФ, фактичній «анексії» НГЗ, — стане не нічним жахом, а реальним підтвердженням «атмосфери добросусідства і взаємовигідного співробітництва двох рівноправних партнерів».

До речі, про рівноправність. Комплекс угод передбачає начебто і наш національний інтерес, наприклад, попередження надзвичайних ситуацій у місцях дислокації ЧФ РФ або з'ясування дій сторін у разі виникнення кризової ситуації, пов'язаної з використанням флоту. Та, схоже, практична реалізація цього інтересу зводитиметься до газової формули нашої влади, за якою кожна поступка Москві має конвертуватися в дешевшу ціну на блакитне паливо, а насправді обертається його здорожчанням (якщо врахувати кількість поступок, то, за ідеєю, не ми мали б платити росіянам, а вони нам за кожен куб газу). Крім того, про яку «кризову ситуацію» взагалі йде мова, адже Україна — позаблокова держава, котра ні на кого не збирається нападати!

Сама не збирається. Зате її підставляють під можливий удар, адже використання Чорноморського флоту в геополітичних інтересах Кремля, як це вже було в недавній історії, застосування зброї поза місцями його базування — це і є найкоротший шлях до втягування нашої країни в чужі нам війни і порушення «нейтрального» статусу, яким так пишається нинішня влада.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Вінницький аеропорт прийняв вісім рейсів з хасидами

Дві тисячі брацлавських хасидів скористалися послугами Вінницького аеропорту під час прощі на могилу свого духовного вождя рабі Нахмана. Його могила знаходиться в Умані Черкаської області.

З другого по шосте вересня хасиди прибували до Вінниці вісьмома чартерними рейсами з Ізраїлю на літаках двох авіакомпаній — «Роза вітрів» і Міжнародні авіалінії України. «Це найкоротший шлях для прочан, — каже директор Вінницького аеропорту Ярослав Мазурець. — До Умані хасиди також добираються через Київ та Одесу. Звідти відстань набагато довша, ніж з Вінниці. Тому все більше прочан обирають дорогу через наше місто. Принаймні торік їх було менше, ніж цієї осені. Прощу хасиди здійснюють кожного року на початку вересня». За словами директора аеропорту, відкриття таких рейсів стало можливим завдяки угоді, укладеній на початку цього року між Україною та Ізраїлем. У два наступні вихідні, 11—12 вересня, такими ж чартерними рейсами з Вінниці хасиди повернуться на батьківщину.

Культові обряди на честь нового року за іудейським календарем брацлавські хасиди проводять щорічно на могилі свого духовного лідера цадика Нахмана. Збирається при цьому приблизно двадцять тисяч хасидів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Прочани-хасиди на вулицях Умані.

Фото Надії ПАСТУШОК (Укрінформ).

СПОРТ

Канаду прийматимем у столиці

Футбол. Збірна України зіграє контрольний матч із Канадою 8 жовтня в Києві. На 12 жовтня заплановано поєдинок з Уругваєм. Хоча відповіді від суперника поки що не отримано. Ведуться перемовини також із Болгарією. А 17 листопада, як відомо, українська збірна зіграє зі Швейцарією.

* * *

Першість країни. Перша ліга. 9-й тур. 6 вересня. «Зірка» (Кіровоград) — «Дністер» (Овідіополь). 2:1.

У ФІБА — новий президент

Баскетбол. Стамбул (Туреччина). Позавчора всесвітній конгрес Міжнародної федерації баскетболу (ФІБА) одноголосно схвалив кандидатуру Івана Майніні на пост нового президента організації, **повідомляє Ассошіейтед Пресс.** Він отримав 174 голоси. 65-річний чиновник з 1992 року очолював федерацію баскетболу Франції. Він колишній суддя і протягом кар'єри відпрацював на більш як тисячі поєдинків, у тому числі на трьох Олімпійських іграх і трьох чемпіонатах світу. Майніні замінив на посаді президента ФІБА австралійця Боба Елфінстона, котрий керував Міжнародною федерацією баскетболу протягом чотирьох років. Також було оголошено, що повноваження генерального секретаря організації Патріка Баумана продовжено до 2022 року.

Україна — учасник Євробаскету-2011

З міста на Босфорі надійшла приємна для нас новина. Чоловіча збірна України з баскетболу потрапила до фінальної частини чемпіонату Європи 2011 року, котрий відбудеться в Литві. Про це повідомив президент ФБУ Олександр Волков, який перебуває у Стамбулі.

Стало відомо, що ФІБА прийняла рішення про збільшення кількості команд-учасниць Євробаскету-2011 з 16 до 24. Це відчинило двері на турнір дев'ятьом із десяти команд, котрі не змогли кваліфікуватися напряму. Таким чином, сім із дев'яти збірних (включаючи Україну) потрапляють до Литви без додаткових умов. Три останні колективи в групах — Фінляндія, Угорщина та Португалія — розіграють дві перепустки на чемпіонат за тиждень до його початку.

Мінімальний оклад першого грейду на 12,5% вищий за мінімальну заробітну плату, встановлену в Україні

Учителі та водії проти реформи Саркозі

Учора у Франції не працювали школи й з великими перебоями ходив громадський транспорт. Більше двох мільйонів працівників освітньої й транспортної галузей оголосили страйк проти пенсійної реформи, яку саме вчора почала розглядати Національна асамблея країни. Це вже третій загальнонаціональний страйк цього року у Франції.

Головною причиною акції стала реформа пенсійної системи, запропонована урядом і президентом Ніколя Саркозі. Одним з основних її положень є збільшення пенсійного віку на два роки — з 60-ти до 62 років. Саме проти цього нововведення активно протестують профспілки, **пише газета «Ле монд».**

Поки що невідомо, чи зможе страйк вплинути на рішення парламентаріїв, однак він дуже ускладнив життя громадян, більшість з яких не змогли нікуди добратися. Приміром, от як коментували на інтернет-форумах страйк звичайні французи. Парижанин Жан-Поль Фам учора писав про метро: «Тут нуль поїздів! Хочу підкреслити — нуль! Це, напевно, так повинна виглядати програма Саркозі «мінімум транспорту»? Інтернет-користувач із Парижа під ніком MP писав: «Я на лінії Б, тому не можу потрапити на маніфестацію. Профспілко CFDT, я не розумію, чому ви не забезпечили мінімальну координацію в день акції?»

Водночас критика профспілок не зашкодила їм зібрати величезну кількість прихильників і провести значні маніфестації у великих містах Франції. У профспілках попереджають, якщо уряд не піде на поступки, одноденний страйк може перерости в довгострокову акцію протесту.

Ленін залишиться в Мавзолеї

Про це повідомив інтелектуалам з Валдайського клубу прем'єр-міністр уряду Російської Федерації Володимир Путін. На його думку, вирішення питання про те, ховати вождя чи ні, «не терпить суєти».

Дискусії, пов'язані з тим, що робити з тілом Леніна, тривають у Росії не перший рік. Головна ідея демократів — якщо Леніна поховають, то «Росія перегорне страшну сторінку своєї історії».

Тим часом усі туристські довідники запевняють, що Мавзолей Леніна — найбільш відвідуваний музей світу. При цьому самі росіяни жартують, що Ілліч конкурує з пірамідою Хеопса.

Племінниця Леніна, Ольга Дмитрівна Ульянова, ще жива і в інтерв'ю кореспондентові «ГУ» сказала, що Леніна ховати не треба, бо він і так... похований.

Цікаво, що в Санкт-Петербурзі вже визначили місце поховання Леніна. Члени петербурзького відділення руху «Православні монархісти», таємно проникнувши на територію Волківського кладовища, встановили простий кам'яний надгробок з ім'ям Леніна біля меморіального поховання родини Ульянових. Напис на камені гласить: «Місце для В. І. Ульянова-Леніна».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Сьогодні в Лондоні відкривається виставка робіт фотографа й дослідника Едварда Мейбриджа, який вивчав рухи тварин і фіксував їх.

Фото Photoshot/Укрінформу.

Паркування біля дому відтепер контролює поліція

А ЯК У НИХ?

Спогади про спроби вільно пройтися тротуарами Києва, Львова чи інших українських міст наштовхнули на думку написати про нововведення наших польських сусідів. Днями там набули чинності зміни до Правил дорожнього руху у сфері регулювання на так званих внутрішніх дорогах, які дають повноваження поліції та муніципальній дружині боротися з порушниками не лише на трасах.

«Внутрішні дороги» — це вулички між будинками, місця паркування автомобілів на прибудинкових територіях, біля супермаркетів та торговельних центрів. Ще донедавна поліціанти були безсилими проти порушників правил у цих місцях. Відтепер польська дорожня поліція має право стояти із радарами на прибудинкових вуличках і штрафувати за перевищення швидкості (на 5 км — 125 гривень, а максимально допустима швидкість у житловій зоні — 20 км/год.) та за порушення тиші (1250 гривень!). За паркування на газоні або таке, що ускладнює в'їзд або виїзд іншим автомобілям, порушники платитимуть 250 гривень. Це стосується й місць паркування біля торговельних центрів та супермаркетів. Нововведення також підвищують рівень захищеності неповносправних осіб, оскільки за зайняття їхнього місця для парковки не уповноваженими на це водіями останнім відтепер доведеться заплатити штраф 1250 гривень та ще додатково 1250 гривень в разі евакуації їхнього авто на штрафмайданчик.

Нововведення підвищать дисциплінованість водіїв, які будуть змушені їздити за правилами від моменту рушання з місця до паркування у кінцевому пункті не лише по великих артеріях публічного значення, а й на так званих приватних дорогах — прокоментував Польській пресовій агенції співробітник Бюро дорожнього руху Головного управління поліції Марек Конколевський.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Румунські педагоги вивчають українську мову

Десять учителів із Марамурешського повіту Румунії упродовж десяти днів навчатимуться на курсах підвищення кваліфікації з української мови та літератури в Івано-Франківську.

У програмі навчання гостей — презентація освіти Прикарпаття, лекційні заняття та педпрактика, відвідання навчальних закладів області, спілкування з освітянами та ознайомлення з регіоном. Так, у селі Рожневі Косівського району румуни проходитимуть педпрактику в навчально-виховному комплексі «Гуцульщина», відвідають виховний захід «Косівські таланти», заночують у родинах тамтешніх вчителів. Також їх чекають екскурсії в Манявський скит, музеї Степана Бандери та Івана Франка, подорожі літературними стежками, відвідання обласного академічного муздрамтеатру ім. Івана Франка, зустріч з письменниками Прикарпаття. **Як повідомили у прес-службі ОДА**, у Марамурешському повіті є дев'ять українських сіл, а українська громада нараховує 35 тисяч осіб.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

ФОТОФАКТ

З нагоди Октоберфесту, який відбуватиметься у Мюнхені з 18 вересня до 3 жовтня, серфінгісти в національних костюмах каталися на річці Айсбах.

Фото Photoshot/Укрінформу.

«Meridian Czernowitz» зібрав у Чернівцях поетів різних країн

У Чернівцях пройшов перший міжнародний поетичний фестиваль «Meridian Czernowitz». Зібрання присвятили сучасній німецькомовній та українській поезії та приурочили до 90-річчя від дня народження генія німецькомовної літератури Пауля Целана, який народився у Чернівцях.

Під час відкриття виступили відомі поети з України, Австрії, Німеччини та Швейцарії. Програма фестивалю складалася з низки культурно-мистецьких заходів різноманітного формату. Проходили поетичні читання, літературні дискусії, презентації книг, культурологічні екскурсії та мистецькі експозиції, а у нічний час — вечори електронної музики за участю відомих діджеїв та продюсерів з Європи, презентація електропоезії, фотовиставки. Вірші всіх поетів-учасників фестивалю видадуть окремою збіркою.

Сергій СУЛИМА.

У НОМЕР

УЖГОРОД

ЄС навчить, як обходитися зі сміттям

Розв'язати проблему утилізації відходів курортному Закарпаттю допоможе новий проект, який днями презентували начальник управління міжнародних відносин Міністерства охорони навколишнього природного середовища Вадим Пожарський, керівник проекту «Управління відходами — ENPI Схід» Поул Саймон та керівник відділу представництва Європейського Союзу в Україні Райн Ганс.

Його впроваджуватимуть в кількох країнах — в Азербайджані, Білорусі, Вірменії, Грузії, Молдові, Україні та Росії. Загалом з різних фондів Євросоюзу буде виділено майже 6 мільйонів євро. «Головна мета — вдосконалення управління відходами шляхом підтримки найкращих стандартів на очисних підприємствах, збільшення обсягів збору і сортування, а також збільшення повторного використання, відновлення та безпечної утилізації відходів», — розповів Поул Саймон.

На Закарпатті проект реалізовуватимуть до грудня 2013 року. Заплановано інвентаризувати незаконні сміттєзвалища та розробити стратегію з управління відходами на 15 років. За словами заступника голови облдержадміністрації Віктора Феєра, у нас охоче перейматимуть європейські технології збору й утилізації сміття.

Василь НИТКА.

СЕВАСТОПОЛЬ

Фантастика! Шенгенська віза — за три дні

Генконсул Республіки Польща в Севастополі й АРК Веслав Мазур пообіцяв, що після початку своєї роботи консульство зробить усе для того, щоб відкриття шенгенської візи займало не більше трьох робочих днів.

— Усі говорять, що дуже важко одержати шенгенську візу для поїздки в Польщу. Я скажу, що це неправда: в 2009 році Генконсульство Республіки Польща в Одесі видало 11958 віз. А відмову одержали 176 чоловік. Я сподіваюся, що також просто буде отримати візу й у Генеральному консульстві Республіки Польща в Севастополі й АР Крим. Ми виходимо з того, що людина має чекати на візу три робочі дні. Як відомо, за договором між ЄС і Україною, людина повинна одержати візу в строк до 10 днів, а в складних випадках — до місяця. Сподіваюся, у нас не буде затримок.

Микола МАГДИЧ.

ЛУГАНЩИНА

Контрабандне сало везли з Росії

На Луганщині співробітники відділу прикордонної служби «Краснодон» затримали трьох громадян України — подружжя та їхнього сина — з двома сотнями кілограмів контрабандного сала. Порушники прямували з території Росії у бік українського села Нижня Герасимівка і незаконно перетнули кордон. Неподалік державного рубежу виявили також завантажений салом автомобіль ВАЗ, що належить затриманим. Як повідомили в Луганському прикордонному загоні, порушники мешкають в Україні, в одному з місцевих сіл. Зі слів подружжя, «стратегічний продукт» вони придбали на території Росії і намагались переправити його в Україну для власних потреб. 200 кілограм контрабандного сала «зелені кашкети» передали до митниці.

На Прикарпатті понад 2 тисячі молодих сімей очікують на житло, *повідомляє Укрінформ*

Після збільшення тарифів на проїзд у столичному метро з 1,7 до 2 гривень за поїздку доходи КП «Київський метрополітен» зростуть на 5—6 млн. гривень за місяць, *заявив фінансовий директор КП Юрій Кошмак, повідомляє Укрінформ*

РЕАЛІЇ

«Копанки» видають на-гора до 800 тисяч тонн вугілля на рік

Голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк вимагає звільнити представників державних контролюючих структур, які не вживають заходів для ліквідації нелегального видобутку вугілля. «Я провів нараду, запросив прокурора, начальника СБУ, начальника міліції, всі інспекції. Сьогодні підпишу три листи до міністерств, де вимагаю прибрати так званих контролерів — начальників трьох інспекцій, які зобов'язані стежити за надрами і землею. Вони мені тут не потрібні, тому що своїх функцій не виконують».

Видобуток вугілля в «копанках» ведеться із застосуванням спеціальної техніки. Такі шахти — добре організований нелегальний бізнес. «Теперішня економічна ситуація і стан законодавчої бази дають змогу вести нелегальний повномасштабний видобуток вугілля, — заявив керівник області. — Аж до того, що відкритим способом до 200 одиниць техніки із порушеннями всіх норм і правил ведуть нелегальний видобуток, який оцінюється приблизно у 800 тисяч тонн палива на рік на суму до півмільярда гривень без податків».

За словами начальника управління державної служби боротьби з економічними злочинами ГУМВС України в Донецькій області В'ячеслава Писаренка, на території області діють від 150 до 200 нелегальних шахт. «Максимум ми можемо ліквідувати одну, дві, три, п'ять «копанок» на день. А їх — двісті. Для документування необхідно залучити купу техніки, потрібно все це закопати, зважити та оцінити вугілля, видобуте незаконним способом. Це дуже великі витрати, а на виході — в кращому разі стаття 240 Кримінального кодексу, яка передбачає штраф від 1000 до 1500 гривень», — пояснив начальник управління. На його думку, потрібно посилити санкції за відкриття нелегальних шахт.

Довідка

З початку року на території Донецької області ліквідовано понад сто «копанок». Порушено 43 кримінальні справи, 37 з яких — за порушення правил охорони надр. У правопорушників вилучено понад 450 тонн незаконно видобутого вугілля, 40 одиниць обладнання і приладів для його видобутку (переносні електростанції, компресори, лебідки), три трактори.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

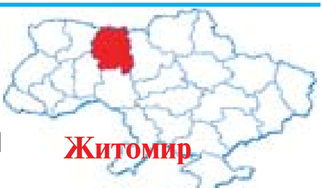
Днями в Амвросіївському районі правоохоронці припинили діяльність двох кар'єрів, які вели видобуток вугілля відкритим способом. У зловмисників виявили 32 одиниці техніки, в тому числі — самоскиди, бульдозери, екскаватори. Незаконний видобуток вугілля ведеться головним чином у тих районах, де вугільні пласти залягають близько до поверхні: Торезі, Сніжному, Шахтарську. Є сигнали про «копанки» у Макіївці та Єнакієвому. На таких шахтах гірник за зміну отримує близько 100 гривень. За добу «копанка» може видати на-гора до 10 тонн вугілля — за існуючими на ринку цінами таке паливо коштує по 400 гривень за тонну. Отже, власник шахти може отримати до 120 тисяч гривень на місяць. «Вугілля в «копанках» видобувається неякісне, у нього дуже низька тепловіддача, — зазначає начальник обласної інспекції Державного геологічного контролю Віра Флоринська. — Наскільки ми бачимо, його змішують із якісним вугіллям. Видобуте в «копанках» паливо не одразу йде на продаж, а надходить до пунктів підготовки. Там вибирають більш кондиційне вугілля, а зола відходить. Це вугілля і продається».

Мешканці сіл і селищ, розташованих на сході області, потерпають від нелегального видобутку вугілля: «дірки» провокують зсуви та провали ґрунту, а в криницях, розташованих поруч, зникає вода. Однак жодного випадку, коли б власник нелегального бізнесу відповів за завдану шкоду, за десять років не зафіксовано.

Ліна КУЩ.

«І лисиці приходять, і вовки, і змії бувають біля хати...»

ОТАК І ЖИВЕМО

Жив собі колись давно чоловік, і було в нього два сини. Перед смертю старий розділив землю між дітьми. Але поділ синам не сподобався. Сильніший побив слабшого і скинув його в яр. На щастя, той вижив. Його стали звати Невмержицьким, тобто Безсмертним. Хтось із його роду і заснував згодом серед лісу село Лучанки, якому два з половиною століття.

Це, звичайно, легенда. Просто люди хотіли якось пояснити, чому в Лучанках так багато жителів мають прізвище Невмержицький і звідки воно походить. Справжня історія села, до речі, багатша й цікавіша за цей переказ. Але не про далеку минувшину (родовід шляхтича, який перебрався сюди з Левковичів, тягнеться ще з часів Куликовської битви) нині мова. А привернула увагу ця легенда ось чому. Брати посварилися через землю. А тепер вона нікому не потрібна. У старих довідниках ще можна прочитати, що в Лучанках було сільгосппідприємство імені Невського. Землю розпаювали, та поля тепер не обробляються. Немає інвестора. Поки що ніхто з тих, у кого є гроші, не дістався сюди, аж на кордон із Білоруссю.

Головна опора — город і ліс

У Лучанках та сусідніх із ними Возничах, Козулях, Мацьках тепер набереться разом хіба що три з половиною сотні дворів. Чимало хат полишено, бо господарі їх відійшли в засвіти, а їхні нащадки роз'їхалися — поближче до сучасних вигод.

У Лучанківській сільській раді було й серед дня напівтемно. Секретар Ірина Морозик скрушно зітхає:

— Через грози світло пропало. І телефон не працює з тієї само причини.

— А як з вами зв'язуються жителі інших сіл? — запитую.

— Мобільним телефоном. Або ж приходять чи приїжджають чимось, щоб розповісти про свої проблеми.

Цивілізація сягнула й сюди передусім у вигляді мобільного зв'язку, який рятує селян, коли треба викликати «швидку» зі Словечного (це село до 1962 року було райцентром) чи почути новини від родичів з «великої землі».

— Люди в нас живуть зі свого господарства, — розповідає Ірина Олександрівна. — Хто подужає, вирощує поросят, птицю, корівок тримають, коней. Ліс теж годує — гриби, ягоди заготівельники купують у населення.

У Лучанках є школа, де вчаться сімдесят дітей. До першого класу восени пішло п'ятеро малюків, а в третьому класі налічується лише троє учнів.

Ось чорницю по 16—18 гривень за кілограм люди здавали. А після дощів і гриби підуть. Якась копійка буде.

Лісові села здебільшого так і виживають — на «самоокупності». Не газ, а дрова гріють селян узимку, худоба випасається біля лісу, його дари поповнюють і комори, і гаманець селянина. Не завжди до вподоби таке життя молоді, яка з глибинки вирушає десь далі, тож мешкають тут переважно пенсіонери.

У Лучанках є школа, де вчаться сімдесят дітей. До першого класу восени пішло п'ятеро малюків, а в третьому класі налічується лише троє учнів.

— Школа наша ще порівняно нова й розрахована на 164 учні, але дітей із кожним роком дедалі меншає, — каже секретар сільради, — хоча й доїжджають до нас діти з Дивошина, Ясенця, Возничів...

Дедалі більше порожніх осель

У центрі головного села сільрадівського «куща» погомоніти ще було з ким: підійшли мама з дитиною, долучилися до гурту бабуся, котра пішки прийшла зі Словечного — несла звідти клунок збіжжя на плечах (а це кілометрів із десять), та дідусь, якого не задовольняв асортимент Лучанківського магазину («Цвяхи треба з Овруча (тобто з райцентру) везти, за шістдесят кілометрів майже»). А ось у Мацьках, одному з віддалених сіл цієї сільради, яке притулилося під лісом, було безлюдно. Хати дрімали на осонні, у дворах — ні ляльки. Вдалося застріти біля обійстя лише чоловіка, який заохотився до розмови.

Олександр Левківський розповів, що доглядає за старенським батьком, Іваном Васильовичем. Колись той був бригадиром у колгоспі. А тепер уже й працювати на розпайованій землі нікому. В селі покинутих хат багато, людей з кожним роком меншає. Душ із тридцять тут поки ще живуть, майже всі — пенсіонери. В Олександра є автомашина, тож він може за необхідним до Овруча з'їздити. Хоча і тут магазин працює, хліб підвозять.

— Роботи для мене немає, — каже

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Графські розваги пана Василя

В Івано-Франківську з'явилася нова розвага для дітей — катання верхи на поні. Дитина разом з інструктором, який пильнує маленького наїзника, робить променад «стометрівкою» — так у місті називають пішохідну частину центральної вулиці Незалежності.

Коника можна ставити дітям у приклад: чистенький, слухняний та ще й з акуратно заплетеною косичкою у гривці. Справжній аристократ шетландської породи! Недарма господар Василь Козарюк назвав його Графом. На «стометрівці» підзароблють ще два «шетландці» — Орлик і Яшка. Коники заробляють собі на конюшню. Пан Василь мріє створити у приміському селі Вовчинцях, де проживає, поні-клуб зі справжньою конюшнею, манежем, приміщенням, де діти після їзди могли б прийняти душ, пройти курс масажу.

Поні, що дарують здоров'я

Про що, власне, йдеться? Філософія Василя Козарюка така. Школа, телевізори, комп'ютери, від яких не відірвеш дітей, часто обертаються для них сколіозом та іншими недугами. Вони мало бувають на природі, ще менше спілкуються з тваринами. Чоловік кілька десятків років прожив у США і запевняє, що тамтешні діти таких проблем зі здоров'ям не мають, бо багато займаються спортом, зокрема й верховою їздою. Власне, він згадав про це, коли певні проблеми виникли в його сім'ї. Пан Василь купив тоді поні для своєї дитини і через якийсь час помітив ефект, який змусив його повірити в цілющу силу такої терапії. Невдовзі в цьому пересвідчилися й інші.

Такі дива пан Василь пояснює одним: кінь посилає «сто позитивних імпульсів на хвилину». Пан Василь сам спізнав на собі позитивну енергетику тварин. «Раніше я був дуже роздратований, нервовий, але кінь мене врятував. Тепер уже й не пам'ятаю, щоб колись із дружиною сварився», — зізнається він. Навіть кінський запах і той лікує, запевняє чоловік, особливо від астми.

Тож Василь вирішив: шукатиме «гуцуликів».

Такі результати змусили Василя Козарюка замислитися, чи не розширити йому свій маленький бізнес та не прикупити ще й «гуцуликів» — низькорослих коней гуцульської породи, які славляться своєю витривалістю. Бо на поні не кожен сяде. Вони витримують вагу десь до 50 кілограмів, тобто призначені для дітей. А що робити з більшими?

Тож Василь вирішив: шукатиме «гуцуликів», бо коштують вони дешевше. Поні стали йому в середньому по 4 тисячі доларів кожний, а «гуцулика» можна й за тисячу купити.

Поні не винні

Загалом догляд за кониками щомісяця стає чоловікові у п'ять тисяч гривень. А заробіток на «стометрівці» не бозна-який.

«То не є бізнес», — визнає сам. Але вірить, що колись та дороботься до того, що стане власником поні-клубу. Вже й землю для цього виходив у сільської ради — орієнтовно 10 соток. Земля та — між Вовчинецькими озерами. Раніше на неї ніхто не зазіхав, а голова сільради навіть утішився, коли підприємець поділився з ним своєю ідеєю. А тепер настрої змінилися. Відчуває пан Василь, що над ним збираються хмари. Хтось просто на дамбі, якою чоловік жене коней пастися на той відведений кавалок землі, поставив кіоск із питвом та загородив дорогу шлагбаумом. Місце те вигідне: хочеш піти порибалити чи відпочити до озер — тут тобі в очі кіоск пре. Навіть за те, щоб пройти до води, пробували з рибалок брати плату. Тож панові Василю тепер треба сходити з дамби, щоб оминути ту будку, а це з кониками робити складно. А останнім часом чоловікові взагалі стали недвозначно натякати, щоб забирався зі своїми поні звідси по-доброму. Комусь, очевидь, та місцина уже впала в око. І хоч має пан Василь дозвіл сільради «на збір матеріалів попереднього погодження розташування земельної ділянки для утримання племінних коней, побудови

чоловік. — І дитячих голосів у селі не чути.

Село Козулі недалеко від Мацьків. Тут раніше було тридцять хат, залишилося дев'ять. Мешканцям села — по сімдесят—вісімдесят років.

— Усі тут уже з ціпками ходять. Самі старі залишилися віку доживати, діти ж виїхали, — розповідає Марія Стоцька. — Полишені оселі розвалилися, попадали...

Марія Павлівна жаліється на серце, каже, що до лікарні не може дістатися: до Словечного — десять кілометрів, а до Овруча — ще далі.

— Спасибі медикам словечанським, коли зателефоную по мобільному, то «швидка» приїжджає, не бариться. Якби у Вознічі медика дали у фельдшерський пункт, то було б легше. Ми б туди хоч на уколи якось добиралися, — з надією поглядає на нас літня жінка.

— А як добиралися б?

— Маршрутка не ходить, це правда, але ж тут недалеко. По укол пішла б. Отак лісом, лісом — і там.

Представник районної влади, який був разом із нами, пояснює: ніхто з медиків не хоче йти на півставки працювати в глухе село.

> Тут раніше було тридцять хат, залишилося дев'ять. Мешканцям села — по сімдесят—вісімдесят років.

Жителі Козулів скаржаться, що в них і магазин закритий давно, і телефон звичайний не працює ще від зими.

— Ми тут народилися і вік прожили, — кажуть Марія Стоцька та її ровесниці-сусідки. — До школи через ліс ходили, не раз вовків бачили... Тепер дітей та онуків у гості виглядаємо. Хай хоч у них краще життя буде, а не таке, як у нас: ні дяки за працю, ні пенсії належної.

З уст лісовиків почули ще й історію про їхню землячку — стареньку жінку, яка залишилася в хаті серед лісу сама вікувати. Її представники влади просили переїхати ближче до людей, а вона відмовилася. «Не поїду, — каже, — хоча й страшнувато одній бути. І лисиці, буває, приходять, і вовки, і змії приповзають. Але своєї хати і місця, де народилася й вік прожила, не залишу».

Хоч і скаржаться на невигоди жителі віддалених сіл, з якими довелося зустрічатися, але тримаються за свою землю, рідне обійстя, бо знають: де народився, там і пригодився. Покинуть ще й вони цей куточок, то назовсім заросте він забуттям. У розмовах ці жінки й чоловіки, які зазнали всього в житті, а найбільше — нелегкої праці коло землі, все-таки зі світлими усмішками згадують минуле. Нехай з гіркими трудоднями, з кукурудзяним хлібом, без розкошів, без мобільників і телевізорів, але це була їхня молодість, і вона — солодка. Мимоволі заздриш їхньому оптимізму. І гірко, що їм довелося побачити, як розвалилося, зруйнувалося нащадками те, що вони колись непомірною працею будували. А жити їм нині дуже нелегко...

Чи є якась надія на те, що віддалені села заживуть новим життям — хоча б у майбутньому? Важко сказати. Якщо так, то це вже будуть інші села й інші в них люди. Як, приміром, у Мацьках. Там нещодавно купили на хуторі Лісовці дві занедбані хатини одеситки. Одна з них, художниця, пояснила:

— Ми творчі особистості, нам потрібні недоторкана природа, гармонія та спокій. А тут цього вистачає.

Територія велика, а людей — мало

У районній державній адміністрації повідомили, що таких населених пунктів, де проживають менш як сотня людей, в Овруцькому районі налічується сорок дев'ять. Це майже третина всіх сіл. Відстань від Овруча до деяких із них сягає 70 кілометрів. Адже цей район — другий за площею в Україні. Густота населення становить 19 осіб на один квадратний кілометр. В Україні цей показник — 76, в області — 43. А розподіл державних коштів на соціальну сферу здійснюється, як відомо, з розрахунку на кількість жителів, від чого страждають малозаселені території. Це стає причиною багатьох проблем саме в сільській місцевості. Приватні підприємці теж не поспішають вкладати кошти у проекти, які не дають прибутку, адже віддалені села для бізнесу не цікаві. Розв'язання їхніх проблем покладається

> Густота населення становить 19 осіб на один квадратний кілометр. В Україні цей показник — 76, в області — 43.

передусім на органи державної виконавчої влади і місцевого самоврядування.

Райспоживспілка, ВАТ «Овруцький хлібозавод» організовують виїзну торгівлю в малих селах. Автолавка через день завозить людям хліб, інші продовольчі товари. У Козулі, приміром, приїздить автомашина з хлібом словечанської пекарні.

У райдержадміністрації визнають, що для жителів віддалених населених пунктів найгостріша проблема — оперативність медичного обслуговування. Непросто знайти нині спеціаліста, який хотів би працювати у ФАПі в такому селі. Медиків бракує, тож поки що намагаються рятувати ситуацію бригади «швидкої допомоги», які здебільшого оперативно приїздять на виклики.

Населення віддалених сіл, кажуть у райдержадміністрації, це, в переважній більшості, люди невибагливі, які багато пережили, і, розуміючи це, органи влади завжди намагаються їм допомогти розв'язати питання, з якими ті звертаються, і запевняють: «Робимо, що можемо».

Галина КАВУН.

Житомирська область.

На знімках: біля зачиненого клубу; у магазині села Ясенець жителькі чекають, коли привезуть хліб; у село Козулі приїхала «швидка» зі Словечного.

Фото Михайла П'ЄХА.

НА ВІВТАРІ СВОБОДИ

Чуєш, Україно!

Одразу два меморіальні знаки борцям за УНР з'явились у дні святкування 19-ї річниці проголошення незалежності України.

Перший відкрито в центрі села Матвіївка Чигиринського району. Виступаючи на врочистому мітингу, відомий письменник—дослідник Української національно-визвольної революції ХХ століття Роман Коваль навів документальні свідчення того, що у 1918—1922 роках чоловіки села Матвіївка та інших сіл Чигиринського повіту масово брали участь у боротьбі проти червоної окупації. Понад 300 повстанців цього козацького поселення полягли за омріяну самостійну Україну.

— Нехай викарбуваний у камені вогонь Холодного Яру і червона калина нагадують прийдешнім поколінням, якими жертвами здобувалася незалежність рідної землі, і будять в юних серцях національну гордість і гідність, — сказала у своєму виступі ініціатор спорудження меморіалу, уродженка Матвіївки, член історичного клубу «Холодний Яр» Лідія Улянич.

Другий пам'ятник загиблим лицарям УНР та отаманові Степової дивізії, а згодом Головному отаманові Холодного Яру Костю Степовому-Блакитному (Пестушку) відкрито на його батьківщині — в селі Ганнівка Петрівського району, що на Кіровоградщині.

— За свідченнями чекістів, — ділився далі своїми дослідженнями Роман Коваль, — командир Степової дивізії загинув у бою з вигуком: "Вмираю за рідну Україну!» А за спогадами Федора Пестушка, котрий став свідком передсмертного бою Костя з ворогами, останніми його словами були: «Як буде Україна вільною, передайте привіт!»

— Візьму на себе відповідальність, — завершив свій виступ письменник, — і передам Україні привіт від її незабутнього сина — Костя Степового-Блакитного. Чуєш, Україно?!

Майже два десятиріччя «літературний отаман», президент історичного клубу «Холодний Яр» Роман Коваль звертається своїми книжками, радіопередачами, документальними телефільмами, статтями із цим пристрасним закликом до співвітчизників. Багато, дуже багато українців старшого і, особливо, молодшого покоління його почули. Почули й усвідомили, яких безстрашних, волелюбних і незламних батьків, дідів-прадідів вони діти й онуки. Щороку в легендарному урочищі Холодний Яр, на Криворіжжі і на Хмельниччині, Вінниччині і Кіровоградщині — скрізь, де велася запекла боротьба за Українську Народну Республіку, відбуваються масові вшанування загиблих отаманів, козаків-повстанців. Громадськими зусиллями на місцях боїв і поховань встановлено пам'ятники, меморіальні знаки, хрести... А що ж держава, за волю і самостійність якої віддали свої життя тисячі українських юнаків, лицарів-козаків?

Вона мовчить. Досі на державному рівні не реабілітовано загиблих у боях за УНР. Досі не побудовано жодного меморіалу, не видрукувано жодної книжки, не знято жодного фільму про національно-визвольну боротьбу двадцятих років ХХ століття за державний кошт. Досі належно, на державному рівні, не вшановано творців волі і долі України. То коли ж прокинуться державні мужі і збагнуть, що незалежність України не впала з неба, а виборювалась у смертельному вирі. Протягом століть кращі її сини і доньки боролися і клали свої голови на олтар свободи. Помирали за синьо-жовтий стяг, під яким тепер так затишно почуваються «верхи».

Думається, це усвідомлення прийде тоді, коли ми, «пересічні» українці, станемо не жителями окремих регіонів, а згуртованою нацією.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська—Кіровоградська області.

На знімку: юні козачата села Матвіївка біля пам'ятника землякам, борцям за волю і честь України у 1917—1922 роках.

Фото автора.

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

конюшні і спеціального майданчика», як записано в рішенні Вовчинецької сільради, на душі неспокійно. Зібрати ті матеріали не так просто, треба не один день походити по кабінетах, поки їх погодиш. А тим часом хтось грошовитіший, чує Василева душа, може його обскакати. Тож чоловік так розпереживався, що навіть захворів. Бо вже у нього і дерево на будівництво замовлено, й інші матеріали. А раптом сільрада передумає і забере землю?

— Певності немає ніякої, — каже Василь. — Важко в нашій державі робити щось корисне.

І поні, хоч і лікують, тут, на жаль, не допоможуть.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

КРИМІНАЛ

За непослух порноактрис били боксерськими рукавичками

Справжню порностудію викрили цими днями у Комсомольську правоохоронці Полтавщини. Її «точки» працювали на кількох квартирах. За допомогою стусанів і наркотиків злочинці змушували дівчат віком від 18 до 22 років зніматися у порнографічних сценах, зокрема й у режимі «он-лайн». Хвилина такого «задоволення» для «забугорних» клієнтів — здебільшого американських — коштувала кілька доларів. Кошти перераховувалися на одну з російських фірм, а потім переводилися на банківські картки в Україні.

Як повідомив начальник відділу боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, ГУ МВС України в Полтавській області Ігор Мостовий, організатора, охоронця і технічного працівника (один з них раніше судимий) затримали. За фактом порушено дві кримінальні справи — за ст. 146 та 301 ч.3 КК України. У порнодільців вилучено апаратуру, електронні носії інформації, зброю і наркотики.

Цікаво, що 35-річний «керівник фірми» раніше вже перебував у розшуку у зв'язку з продажем українських дівчат до Росії для подальшої їх сексуальної експлуатації. Відсидів на території сусідньої країни і, набравшись кримінального досвіду, переїхав на Полтавщину, де організував порнобізнес. З дівчатами він знайомився через інтернет, пропонував їм одруження або роботу моделі. Сам мав три квартири, дорогий автомобіль і привабливу зовнішність, тож дівчата одразу «клювали» на таку «приманку». До того ж, за деякими даними, він мав навички гіпнотизера.

Ігор Мостовий повідомив журналістам шокуючі подробиці справи. Після того, як дівчат заманювали до квартири, ватажок забирав у них паспорти і мобільні телефони. За найменший непослух порноактрис били боксерськими рукавичками, застосовували електрошок. Дзвінок батькам дозволявся лише... під дулом пістолета.

На порностудії "акторкам" визначили обов'язкову робочу норму — участь у сексуальній оргії не менше 100 хвилин за ніч. Деяких «моделей» експлуатували таким чином по три місяці і більше. Витримували не всі... Одна із дівчат вчинила самогубство, вистрибнувши із вікна сього поверху.

За словами Ігоря Мостового, серед потерпілих є не лише полтавки, а й жительки Одеси та Луганська.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Кількість одержувачів житлових субсидій на Донеччині порівняно з попереднім роком збільшиться вдвічі і становитиме близько 280 тисяч сімей, заявила начальник управління соцзахисту ГУ праці і соціального захисту населення ОДА Світлана Орлова, *повідомляє Укрінформ*

Товарообіг між Україною і РФ у 2010 році виходить на докризовий рівень — за прогнозом він становитиме близько 40 млрд. дол., сказав Надзвичайний та Повноважний Посол України у Росії Володимир ЄЛЬЧЕНКО, *повідомляє Укрінформ*

У НОМЕР

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Караульний відвернув спробу нападу на склад зброї

Спробу проникнення невідомих осіб на територію складу ракетних й артилерійських озброєнь попередив караульний одного з підрозділів Повітряних сил України, що дислокується неподалік Вінниці.

За інформацією медіа-центру ПС, о третій годині ночі караульний солдат Адріан Мацко почув підозрілі звуки біля огорожі складу. У темноті не розгледів нікого. Однак через деякий час шурхіт повторився. Солдат діяв чітко за уставом: спочатку подав команду «Стій! Хто йде?», а потім ще одну — «Стій! Стріляти буду!». Одразу передав інформацію начальнику караулу старшому лейтенанту Олександру Довгополюку.

Коли озброєні військовики прибули на місце пригоди, виявили пошкодження частини колючого дроту навколо складу. В темноті побачили постаті трьох невідомих, які щодуху тікали в поле. Після інциденту охорону складу посилили. За фактом спроби проникнення на територію об'єкта розслідування проводить військова прокуратура.

Віктор СКРИПНИК.

ОДЕСА

Театральний фестиваль «Зустрічі в Одесі» присвячено дню народження Чехова

Традиційний міжнародний театральний фестиваль «Зустрічі в Одесі», що вп'яте проходить у «перлині біля моря», присвячено 150-річчю від дня народження Антона Чехова й 185-літтю Одеського академічного театру російської драми.

Увесь тиждень Одеса буде театральною столицею України. Артисти з Києва, Санкт-Петербурга, Тбілісі, Єревана, Таллінна, Відня, Вільнюса, Одеси, Кишинева, Пермі, Херсона, Якутська покажуть 16 вистав. Вони пройдуть на п'яти сценічних майданчиках.

— Головна мета фестивалю, — **розповів «Голосу України» директор Одеського академічного театру російської драми, заслужений працівник культури України Олександр Копайгора,** — розвиток і популяризація сучасного театрального мистецтва в Україні, налагодження стійких культурних зв'язків з іншими країнами близького й далекого зарубіжжя, залучення широкої глядацької аудиторії до кращих вистав, вивчення й обмін досвідом між театральними колективами різних країн.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Цінники у магазинах міняють кілька разів на день...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Певна річ, після подорожчання природного газу над усе підскочили ціни групи «житло, вода, електроенергія, газ та інші види палива». На другому місці у рейтингу подорожчання опинилися алкогольні напої та тютюнові вироби (3,7 % порівняно з липнем). А от продукти харчування, судячи з даних Держкомстату, навпаки, подешевіли (на 0,1 %). Щоправда, на своєму гаманці цього не відчули, мабуть, тільки вегетаріанці. Адже причина цього незначного зниження цін у здешевленні фруктів, овочів і риби. Та тільки, чи стане це «позитивною тенденцією» — питання. Швидше за все, ближче до зими, після закінчення збору врожаю, ціни й на ці продукти почнуть зростати.

Тим часом, не чекаючи холодів, уже в серпні подорожчали масло (на 5,8 % порівняно з липнем), молоко (плюс 4,2 % до поперед. місяця), цукор (2,6 % зростання), хліб і хлібобулочні вироби (2,4 %) і на 1,4 % порівняно з липнем твердий сир і сир. У межах одного відсотка підвищилися ціни й на інші продукти харчування (макарони, м'ясо, яйця, олію).

Прикметою першої декади вересня стало різке, часом фантастичне зростання цін на продукти харчування у магазинах і на ринках Одеської області, — **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.** За кілька днів ціна на яйця курячі зросла втричі, картопля, цибуля, капуста подорожчали у два рази. Помітно додали в ціні риба, сир твердий, морква, гречка.

Крупа гречана, незважаючи на заяви чиновників обласної держадміністрації про безпідставність ажіотажу, пов'язаного зі зростанням цін, продається у магазинах уже за ціною 11 гривень за кілограм. На 50 копійок збільшилася ціна на цукор — тепер його нова ціна становить 8,65 грн. Сир твердий, що продавався у магазинах у серпні за 43 гривні за кілограм, «поважчав» у ціні на п'ять гривень. Утім, один продукт все-таки подешевшав. Йдеться про горілку. Її ціна з 22 гривень за півлітра знизилася до 21 гривні. Відтягнути хоч на якийсь час «розвантажувальні дні» громадян вирішили у Полтаві. Там днями пройшов перший дешевий ярмарок із продажу сільськогосподарської продукції. **Як інформує наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ,** ціни на ньому і справді дивували покупців. Кілограм гречки коштував усього 9 грн. (у магазині 16 грн./кг), кілограм помідорів — 2,5 грн., живої птиці — 35 гривень за штуку, десяток яєць — 6 грн., домашній сир — 18 грн. за кг, літр меду — 35 гривень, картопля — 3,5 грн., капуста й перець — по 3 грн. за кг. У такий спосіб і з'ясувалася реальна вартість тих чи тих продуктів. Адже в цьому разі між продавцем і покупцем не було жодних посередників. За словами голови полтавської облдержадміністрації Олександра Удовиченка, проведення подібних заходів — реальна можливість «збити» спекулятивні ціни на основні продукти харчування, у тому числі й на гречку, якої в області вродило цілком достатньо (уже зібрали 5 тис. т). До слова, подібні ярмарки триватимуть до кінця жовтня.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

— ЧИ ЗДОЛАЄМО МИ ЦІ ВЕРШИНИ?!

Надходження від податку на прибуток зросли усемеро

За вісім місяців податківці Тернопільщини мобілізували до зведеного бюджету понад 825 мільйонів гривень, порівняно з торішніми показниками — 110,1 відсотка. Надходження зросли як до державної скарбниці (зокрема, від акцизного збору, збору за використання водних ресурсів, проведення геологорозвідувальних робіт, реалізації безхазяйного майна), так і до місцевої. Порівняно з минулим роком доходи місцевих бюджетів зросли на 58,3 мільйона. Перевиконано прогнозні показники з доходів фізичних осіб, по платежах за користування надрами і землею, що особливо актуально для області. Збільшилися надходження від місцевих податків і зборів, патентів на торгівлю, єдиного податку. Збори за використання лісових ресурсів зросли більш ніж удвічі, від податку на прибуток підприємств — більш як усемеро.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Луганських енергетиків відправили у відпустку. За свій рахунок

Більше семи тисяч співробітників компанії «Луганське енергетичне об'єднання» відправлені у відпустку за свій рахунок, майже тисячу осіб скоротили, а для тих, хто залишився, запровадили 4-денний робочий тиждень. Такі непопулярні заходи керівництво «ЛЕО» пояснює «впливом фінансово-економічної кризи». Техніко-економічні показники луганського підприємства не можуть зрівнятися з жодною енергопостачальною компанією України. Наприклад, інвестиційна програма «ЛЕО» за 2009 рік зменшилася в порівнянні з 2008-м на 105 млн. грн. і склала 147 млн. грн. При цьому борг «ЛЕО» за електроенергію становить близько мільярда гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Міліція роззброює населення

У ході спецоперації «Зброя та вибухівка» правоохоронці Кіровоградщини у жителів області вилучено 26 одиниць вогнепальної зброї (4 гвинтівки, 8 пістолетів і револьверів, 7 обрізів мисливських рушниць, 7 одиниць саморобної зброї), одну гранату та 615 патронів. Під час «роззброєння» було паралельно розкрито 21 злочин.

Як повідомляє відділ зв'язків з громадськістю УМВС в області, весь арсенал передали на експертизу до експертно-криміналістичного центру. В результаті проведених досліджень фахівці встановили, що 23 одиниці вогнепальної зброї та майже 400 патронів були придатні для стрільби. Зокрема, два пістолети ТТ і один «Вальтер» моделі ПП, пістолет-кулемет, револьвер «Наган». Деякі з вилучених зразків мали ознаки кримінального походження: затерті номери, змінену конструкцію. За словами начальника сектору дослідження зброї науково-дослідного експертно-криміналістичного центру Костянтина Бастирєва, найкраще спрацювали під час операції співробітники управління по боротьбі з організованою злочинністю. На їх рахунку — найбільша кількість вилученої зброї.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

Фото Олександра ПРИЛЕПИ (УНІАН).

Міжрелігійний конфлікт чи звичайний вандалізм?

На острові Хортиця пошкоджено вогнем або й скинуто в Дніпро дерев'яні скульптури древньоруських богів. Сталося все минулих вихідних, але помічено лише днями. Особливо постраждали три святилища, яким і сьогодні поклоняються прибічники місцевої общини Рідної української національної віри (РУН).

Шість дерев'яних богів, серед яких Перун, Макоша, Даждбог, облили горючою рідиною і підпалили, а ще три скинули у Дніпро **(на знімку)**. Волхву запорізьких РУН-віровіців Світовиду Пашнику це нагадало ритуал, за яким князь Володимир, запроваджуючи християнство, нищив язичницьких ідолів у Києві. **В інтерв'ю «Голосові України» волхв повідомив,** що подібне вже сталося в заказнику Пристини біля села Григорівка Запорізького району. Там навесні цього року на гарячому спіймали православного священика. Однак міліція, як мовиться, спустила справу на гальмах.

Цікаво, що ідолів, які стали жертвами вандалізму, без дозволу встановили невідомі російські язичники. Джерела, близькі до керівництва Національного заповідника «Хортиця», повідомили, що хоч заповідник і без ентузіазму ставиться до появи ідолів на острові, однак ніяких дій до руйнації не вживав. Тим більше, що дерев'яні скульптури аж ніяк не псували навколишній пейзаж.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Пейзажну алею від забудови захищають гаражі...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Суд ухвалив рішення, — розповіла нам активістка громадської ініціативи «Збережи старий Київ» Інна Совсун. — Але, на жаль, воно не на користь громадськості. Це все дуже складно пояснили, бо тут включаються юридичні хитрощі. Фактично, суддя підтвердила право власності МЗС на землю. Зараз юристи готують апеляцію. І, судячи із усього, на нас знову чекає тривалий судовий бій. Минулого разу розгляд цього ж питання тривав два роки.

Епопея навколо Пейзажної алеї та її забудови почалася 2003 року. Небезпека її зникнення мобілізувала суспільство. Пейзажна алея була за крок від «спокійного існування». Але в останній момент в МЗС вирішили так легко не здаватися. Аби заспокоїти захисників парку, у пресі з'явилися повідомлення Міністерства, мовляв, самому парку нічого не загрожує. Питання нині стоїть тільки щодо подальшого існування гаражів.

— Будувати, не чіпаючи парк, абсолютно неможливо, — **пояснює «Голосу України» активіст ініціативи «Збережи старий Київ» Ігор Луценко**, — оскільки парк займає приблизно 90% того місця, де можна звести будинок. Хіба що його звёдуть на палях, над парком. До того ж фізично ці гаражі є підпорною стінкою для скульптур того ландшафтного парку, який зараз знаходиться на Пейзажній алеї. Власне, на цих гаражах закріплено принаймні третину усіх скульптур, які там є. Вони фізично, конструкційно, архітектурно є невід'ємною частиною цього парку. Таких гаражів, без перебільшення, більше ніде у світі немає. По-друге, юридично сьогодні, на мій погляд, це є основною зачіпкою стосовно того, що там не можна будувати. Оскільки є постанова суду, що ці гаражі не можна зносити. І зараз вони є юридичним бастіоном, так би мовити. У принципі, це нонсенс, що суд знову прийняв до розгляду питання по цих гаражах.

Сподіваємося, що бульдозери все ж дочекаються остаточного рішення суду.

Тетяна СУВОРОВА.

На городі — коноплі, у підпіллі — горілка

Підпільний цех з виготовлення фальсифікованої горілки працівники Управління державної служби по боротьбі з економічною злочинністю спільно з колегами з податкової міліції Красногвардійського району Дніпропетровська виявили в одному з приватних гаражів. Його власник раніше вже притягався до кримінальної відповідальності саме за виготовлення фальсифікованого алкоголю.

Як повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУМВС України в області, під час обшуку правоохоронці вилучили майже 1500 порожніх пляшок, понад дві тонни спирту, 30 ящиків готової продукції, більше тисячі кришок, різноманітні барвники та смакові добавки, а також обладнання для кустарного виготовлення міцних напоїв. Фальсифікат зловмисник реалізовував через мережу магазинів рідного міста Марганця.

На території домоволодіння «підприємця» на правоохоронців чекав ще один сюрприз: тут росли дорідні коноплі. Господар пояснив, що вирощував її для власних потреб — годував конопляним насінням домашніх тварин.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

Фото Янoша НЕМЕША (УНІАН).

У Мукачевому відкрився «Медяний дім» — своєрідний музей, у якому можна спробувати мед різних сортів, довідатися, чим корисні інші продукти бджільництва, і навіть поспостерігати за бджолами-трудягами.

Шкільні реалії: бої без правил

Україна перейматиме досвід Швеції у подоланні насильства між школярами

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Преса неодноразово писала про такі прояви «вчительської ласки». Ще свіжий у пам'яті випадок, який цьогоріч стався в ужгородській школі. Там 63-річний педагог ударив кулаком в обличчя ученицю восьмого класу. Батьки звернулися до міліції, й кривдника відсторонили від занять.

А півроку тому у Судаку прокуратура міста розслідувала кримінальну справу за фактом побиття восьмикласниці її старшими колегами. Дві дев'ятикласниці знущалися над молодшою ученицею, знімаючи «виховний процес» на камеру мобільного телефону. Відео одразу стало популярним серед місцевих школярів і незабаром потрапило в інтернет. Ці матеріали і стали підставою для проведення прокурорської перевірки.

Незважаючи на увагу з боку суспільства, проблема шкільного насильства залишається невирішеною. Дослідження, проведене Жіночим консорціумом України у 2009 році, показало: кожна третя дитина зазнавала насильства від однолітків та старших школярів, кожна шоста зізнавалася, що це відбувається у школі, а кожна дев'ята скаржилася, що таке трапляється мало не щодня.

Найчастіше діти страждають від образ та побиття, а вчителі часто помічають приниження учнів один одним, але не кажуть про це вголос.

— Сьогодні насильство у навчальних закладах — явище досить розповсюджене, але більшість шкіл його замовчують. Це призводить до того, що проблема «вибухає» рецидивами: це суїцидальність серед дітей, це побиття та інші випадки, які ми регулярно бачимо з екранів наших телевізорів, — розповіла координатор проекту запобігання насильству дітей у школі ВГО «Жіночий консорціум України» Олена Грачова.

Вона також додала, що, за дослідженнями Інституту Горшеніна, цього року понад 30% українців поставили трійку роботі вчителів.

Під час учорашнього «круглого столу» «Попередження насильства у школі» було презентовано досвід Швеції, яка намагається вирішити проблему насильства серед школярів шляхом виплат потерпілим учням грошових компенсацій. Таке нововведення, переконані шведи, збільшило ефективність профілактичної роботи в навчальних закладах і зменшило насильство між учнями.

— Проблеми насильства, мабуть, однакові для шкіл усього світу, але підходи і рівень їх вирішення різні. Наші партнери зі Швеції допоможуть нам по-іншому подивитися на це болюче питання, і, можливо, тоді ми зменшимо рівень насильства в українських школах, — підсумувала Олена Грачова.

Наталія ОВДІЄНКО.

Узимку кам'янчанам буде тепло

До наступного опалювального сезону в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині вже практично готові. Про це інформує міський голова Анатолій Нестерук. Молоде комунальне підприємство «Міськтеплоенергія» цьогоріч, після передачі майнового комплексу на його баланс, почало свою діяльність практично з нуля. Проте вже здійснило заміну мереж на відтинку в півтора кілометра, зокрема, на магістральній теплоцентралі, яка експлуатується з 1968 року і була у критичному стані. Придбано необхідне обладнання. А головне: місто не має поточної заборгованості за газ, як інші населені пункти. До того ж підприємство взяло на себе навіть борги попередника — закритого акціонерного товариства, з яким місцевій владі довелося судитися.

«На сьогодні колишні господарі не можуть підтвердити жодними документами, куди вони поділи 10 мільйонів гривень коштів, які отримали на амортизаційні відрахування. Це засвідчили й перевірки КРУ. Якби ці гроші було повернуто в міський бюджет, комунальне підприємство зробило б ще більший обсяг робіт. Я впевнений, що цього року ми вчасно розпочнемо опалювальний сезон, кам'янчани матимуть тепло та воду в своїх домівках!»

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОФАКТ

Балкон Лідії Зень було визнано кращим на конкурсі «Місто квітів», організованому одним з банків за підтримки міської влади Івано-Франківська.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

В морському порту з'явиться штучний острів

В Одеському морському торговельному порту триває реалізація оригінального інженерного проекту — будівництва штучного острова. Йдеться про контейнерний термінал, що намивається у порту поряд із Карантинним молом. Відповідно до проекту у порту з'явиться острів площею в 20 гектарів, що порівняно з територією острова Зміїний. Його підводну частину вже побудовано — у морське дно забито кілька тисяч залізобетонних паль.

Вартість амбіційного проекту — 4,5 млрд. гривень. Половину коштів вносить Одеський морський торговельний порт, друга частина фінансується переможцем тендера, німецьким концерном «ГПК-Україна».

Інвестор профінансує намивання майданчика, зведення контейнерного термінала, створення під'їзних колій, облаштованість території, прокладання інженерних мереж. Планована пропускна спроможність контейнерного термінала — 600 тисяч контейнерів на рік.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Зерно під арештом

Більш як на 1020 тонн зерна нового врожаю наклали арешт співробітники податкової міліції Державної податкової адміністрації в Сумській області.

Оперативники відпрацьовували інформацію про наявність «лівого» зерна на елеваторах регіону. На Охтирському і Буринському зерноховищах знайшли зерно, що належало одному з київських товариств, керівники якого наразі перебувають під слідством за скоєння злочину за ч. 5 ст. 191 Кримінального кодексу України (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем). У разі доведення фактів застосування підприємством тіньових схем під час операцій із зерном його буде вилучено в доход держави.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

У НОМЕР

МИКОЛАЇВ

Газета «Вечерний Николаев» святкує двадцятиліття

Перший номер «Вечернего Николаева» — офіційного друкованого органу міськради — побачив світ 8 вересня 1990 року. З перших днів існування молода газета зуміла полонити читачів яскравими проблемними публікаціями, демократичним духом і жвавістю викладу. За короткий строк «вечірка» наздогнала й перегнала за тиражем традиційні обласні видання. Зайнявши читанням доросле населення, журналісти подбали і про школярів: от уже 15 років підряд безплатним додатком до «вечірки» виходить унікальна дитяча газета «Малёк».

Миколаївська «вечірка» — велика, дружна і творча родина. Колектив, яким керує відомий журналіст і поет Володимир Пучков, приймає заслужені поздоровлення.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

ХЕРСОН

Теплохід під прапором Камбоджі врятував рибалку

На Херсонщині іноземний теплохід врятував рибалку. **Як повідомляє Укрінформ,** увечері двоє чоловіків на моторному човні рухалися від Старої Збур'ївки Голопристанського району на рибну ловлю. Через сильну хвилю човен почав тонути, а коли повністю занурився у воду, потерпілі попливли до найближчого буя. Видертися на нього пощастило лише одному рибалці, а другий чоловік пішов на дно. У цей час поблизу рухався теплохід «Туна» під камбоджійським прапором, з якого спустили шлюпку для порятунку потерпілого. Стан його здоров'я — задовільний.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Двадцять автобусів для дітей

З початком нового навчального року їх передали навчальним закладам Хмельниччини у рамках програми «Шкільний автобус». Весь транспорт придбано за кошти обласного бюджету — це 6,9 мільйона гривень. Тепер шкільний автопарк нараховує 268 автобусів. Значна частина їх обслуговує округи, де навчаються діти з кількох навколишніх сіл. Адже цьогоріч в області закрито вісім сільських шкіл, і тенденція збережеться.

Ірина КОЗАК.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Сільський голова отримав 190 тисяч гривень хабара

Мешканець райцентру Заліщики, що на Тернопільщині, звернувся до одного із сільських голів з проханням виділити земельну ділянку площею три гектари для ведення підприємницької діяльності. Посадовець пообіцяв сприяти у цій справі, але за позитивне рішення вимагав 35 тисяч доларів США. До того ж вирішив підстрахуватися, прислався за хабаром посередницю. Передача 190 тисяч гривень відбулася на узбіччі дороги, однак це не врятувало хабарника. Його затримали правоохоронці. Прокурор Тернопільської області порушив кримінальну справу стосовно сільського голови за ст. 368 Кримінального кодексу України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

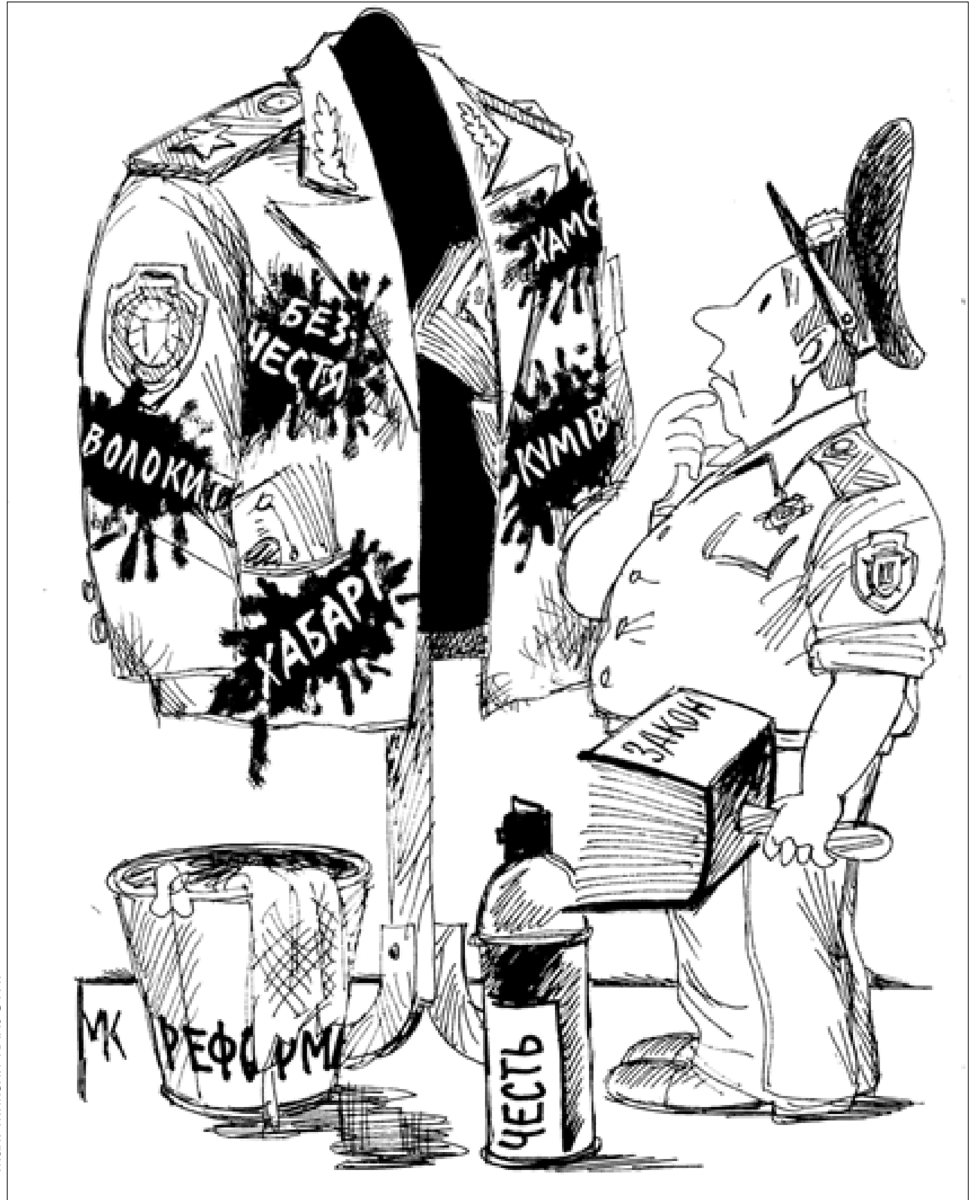
Журналістське дослідження

Покарання не обмине негідника, а лише дасть йому відстрочку.
Публілій Сір.

«Джентльмени» із ментівки

Міліція задихається без професіоналів. Маю на увазі не лише досвідчених, а передусім офіцерів честі, для яких порушення присяги рівноцінне зраді. Для багатьох погононосіїв, на жаль, телефонний дзвінок, наказ, що суперечить духу і букві закону — наче прохання коханої зірвати квіти на чужій клумбі.

«Рука руку миє» — про це наступне дослідження, в якому йдеться про джентльменське ставлення до учасника трагічної ДТП й знущання над її жертвами.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

2. Рівняння з одним невідомим

— Ну, ти й влетів на «бабки», — каже водій «Мерседеса», в багажник якого на швидкості врізався невдаха.

Інспектор ДАІ, як правило, на місці пригоди без слідства і суду упевнено констатує: «Винен той, хто їхав ззаду». Довести зворотне, навіть маючи свідків того, як тебе «підрізали», практично неможливо.

Але можна. Якщо пуп землі має кума можновладця чи мішок з грошима. А власник зім'ятого в «гармошку» авто просто власник авто.

Цю нехитру тезу вже дев'ять (!) років повторюють у всіх інстанціях подружжя Горіних із селища Комуніст Харківського району. Дев'ять років родина почувається незахищеною, а, за словами Президента Віктора Януковича, незахищена людина «почувається в житті невпевнено».

Наїзд

Дискомфорт — матеріальний, фізичний і психологічний — почався 21.07.2001 р. о дев'ятій.

Того дня Андрій Горін, водій із 16-річним стажем, їхав з матір'ю на дачу. Виїжджаючи на трасу Харків—Чугуїв, він переконався у відсутності транспорту, увімкнув лівий поворот і зайняв ліву смугу. Метрів за 100—120 мав розвертатися і прямувати до села Вільхівка.

— Я сиділа на задньому сидінні, озирнулася, побачила десь за кілометр авто, — згадує Людмила Петрівна. — Через кілька секунд знову хотіла подивитися назад та не встигла — у голові наче щось вибухнуло, я знепритомніла. Коли прийшла до тями, почула: «Я запізнююсь, тут трапилась невелика неприємність...

«Невелика неприємність» — це жінка під 100 кілограмів, що вилетіла через заднє вікно на 15 метрів (неймовірно, але факт); це відірвана стопа ноги у неї і «травми несумісні з життям»; це покалічений син і зім'ята машина.

Поки лікарі рятували ногу і повертали вчительку до життя (за них потерпіла молитиметься до смерті), на трасі оформляли ДТП. Усім, хто їхав повз розбиті авто, прибулим працівникам міліції очевидно було, хто «влетів на «бабки».

Через десять днів майор міліції О. Слабун у постанові про порушення кримінальної справи чітко зазначив: «...Неізвєсний М., що рухався в бік Чугуєва, керуючи автомобілем БМВ-524... допустив зіткнення з автомобілем М-412, який рухався в попутному напрямку...».

Постраждалі чекали оперативних дій від правозахисників. І, зрозуміло, від Миколи Неізвєсного. Людмила Петрівна пролежала в лікарні 40 днів, витратила тисячі гривень на операцію і ліки. Жоден слідчий, жоден погононосій не з'явився. Досі навіть не вибачився, не кажучи про компенсацію, власник БМВ-524.

Чи не тому, що ніхто не вірив у повернення Горіної з того світу? Вона вижила, демонструючи силу волі, мужність і повну покору лікарям, які з не меншою вірою боролись за неї.

Не дрімали, утім, і правоохоронці. Протягом восьми місяців старший слідчий облуправління міліції Віктор Буцький їздив до прикутої до ліжка жертви наїзду, писав протоколи, рапорти. А 14 травня 2002-го, враховуючи «добуті докази, у т. ч. висновки судово-медичної експертизи», він перекваліфікував підставу для порушення кримінальної справи і порушив її відносно... Андрія Горіна. Цього ж дня професіонал Буцький закрив справу щодо Неізвєсного за відсутністю складу злочину. А вже 31.05.2002 матеріали потрапили в облпрокуратуру для затвердження обвинувального висновку.

«Око государеве» того разу не дрімало, прискіпливо оцінило ситуацію і помітило вельми джентльменське ставлення до Неізвєсного.

Заступник облпрокурора В. Аббакумов, констатуючи, що слідчим Буцьким «допущена суттєва неповнота досудового слідства», скасував його постанову і повернув справу на додаткове розслідування.

Гадаєте, міліціонер допитав фігурантів події, розібрався, чому і куди зникли первинні матеріали і з'явилися нові, без підписів Неізвєсного і Горіна?

Може, з'ясував, чому на аркуші справи (а. с.) 78 написано, що БМВ їхав по лівій смузі, а на а. с. 79 — по правій?

Дисциплінований старший слідчий, вочевидь, призначив комплексну транспортно-трасологічну і автотехнічну експертизи, оскільки раніше проведені суперечать даним протоколу?

Нарешті, він переконався, що на «Москвичі» після страшної аварії горів лівий покажчик повороту, а не правий, як доводив водій БМВ; провів повторне відтворення обставин на місці за участі всіх учасників трагедії?

Не втомлюватиму більше запитаннями, відповіді на які досі не отримано. Факт є факт: Неізвєсного казковим жезлом ментів перетворили на свідка, якого дев'ять років практично ігнорує слідство і суди, а потерпілого — у звинуваченого.

А ТИМ ЧАСОМ

До редакції звернулися Люся Голубцова та її невістка Світлана. Пишуть, що 2.07.2007 р. в ДТП загинув син і чоловік Павло. Осиротілі жінки та шестирічний онук потребують допомоги. За вироком Білоцерківського міськрайонного суду винний в трагедії Юрій Гавриленко має відшкодувати потерпілим певні суми. Але не оплачує їх добровільно, а виконавча служба не діє, хоча під арештом знаходиться квартира Гавриленка.

Мін'юст, до якого «Голос України» звернувся з проханням розібратися в справі, сподіваємось, скаже своє слово.

Ми про інше. Білоцерківські правоохоронці оперативно і професійно провели досудове слідство за фактом ДТП і вже 26.10.2007 р. кримінальну справу розглянув суд. Без тяганини і знущань над потерпілими. Дотримуючись букви і духу закону.

Чому ж у Харкові так зневажливо ставляться до нього, ігнорують здоровий глузд і норми моралі?

Із показань Миколи Неізвєсного:

— На 520-му кілометрі автодороги Київ—Харків—Должанський їхав із швидкістю 90 км/год лівою смугою. Приблизно на половині спуску побачив, що з ґрунтової дороги праворуч на трасу виїхав «Москвич-412» зі швидкістю 20—30 км/год. Коли відстань до нього була близько 40 м, М-412 почав переміщатися під кутом ліворуч. На цій ділянці дороги був розплавлений бітум, я став різко гальмувати, але БМВ не слухався і неможливо було звернути кудись. Тоді й трапилося зіткнення — приблизно о 10.30.

Щоб вовки були ситі?

За словами Горіної, справу сфальшовано у перший же день і жоден з чотирьох слідчих протягом дев'яти років не шукав істини. Не могли, не хотіли? Буцький рік «тягнув кота за хвіст», не виконуючи вказівок Аббакумова. Врешті-решт, справа зразка 2002-го потрапила до суду. Він, не особливо розбираючись, лише в 2006-му виніс вирок, визнавши Андрія винним.

Апеляційний суд скасував несправедливий вердикт. Естафету подальшої тяганини підхопив інший слідчий. Він дуже «сумлінно» виконав вказівки Феміди: «переніс» стовп на трасі на 500 метрів, кудись подів попереджувальний знак, відтворення обставин провів у лютий мороз без потерпілої. І з понятими не розібрався. Перший протокол, який одразу після ДТП підписали учасники пригоди та істинні поняті, зник. В матеріалах фігурує інший — без підписів Неізвєсного і Горіна. У них значаться інші поняті, яких, за даними паспортистів, «в природі» нема...

...Слідча Наталія Тараненко могла б пролити світло на багато темних місць в справі. Зустрітися зі мною відмовилась. Її начальник теж не захотів спілкуватися. Чому? «Хай крапку ставить суд».

До нього капітан Тараненко направила три томи.

Харківський райсуд попередньо розглянув справу і ... повернув її на чергове додаткове розслідування прокурору області. На цьому наполягав, до речі, сам прокурор М. Зеленський, котрий брав участь у судовому процесі. Він, зокрема, заявив, що «слідчими допущені такі порушення вимог кримінально-процесуального закону, що... справа не може бути призначена до розгляду по суті».

Орган досудового слідства, на думку учасників процесу, так і не виконав рекомендації апеляційного суду (2007 р.).

Заступник облпрокурора С. Хачатрян, який, між іншим, затверджував обвинувальний висновок Тараненко, з думкою колеги Зеленського не погодився і апелював до суду. Мовляв, слідство ментами проведено в повному обсязі, об'єктивно. Одне слово, якісно.

— Про яку якість йдеться? — дивується Людмила Горіна. — У відповіді на мої численні скарги аж до президентів, мені, зокрема, повідомили: «...за допущену тяганину і неналежне розслідування кримінальної справи... слідчому Майбороді та його начальнику Настенку наказом № 77 від 8.02.2008 оголошено догану кожному». Раніше притягувалися до відповідальності Бояркін та Буцький, які також «допускали тяганину і неналежне розслідування».

Як не вірити правоохоронцям, що багаторічний «висяк» «знаходиться під контролем»? І в Генпрокуратурі, і в МВС, і в адміністрації Президента.

А результат? Справа вкотре повернулася до Харківського райсуду. Розглядається з чистого аркуша з січня 2010-го. Горіна стверджує, що її та сина знову примушують погодитись на амністію. Мовляв, Андрій реально не відбуватиме покарання за те, що... не скоював. Зате вовки будуть ситі і вівці цілі.

Сім'я Горіних, їхні адвокати, знайомі вимагають справедливого рішення. Якщо доб'ються його, треба буде притягувати до відповідальності не тільки справжнього винуватця ДТП, а й тих, хто дев'ять років геройськи розслідував справу. І «око государеве», яке пильно і професійно за цим стежило.

САМ СКАЗАВ

«Я не збираюсь приховувати жоден факт. Вважаю, міліцейський мундир зараз треба очищати. Прикривати багно на ньому «заплатами» ми не будемо».
Анатолій МОГИЛЬОВ,
міністр внутрішніх справ.

Чи реальний такий розклад? Знущання над потерпілими — факт. Як буде — поживемо, побачимо. Поки що рівняння з одним невідомим «джентльмени» із ментівки не розв'язали.

Може, харків'янам Київ допоможе?..

Іван ІЛЛЯШ.

Харківська область.

«У келії прийдуть схимники... в погонах?!»

...Питає в листі до редакції релігійна громада, яка відбудувала унікальну церкву — пам'ятку архітектури національного значення.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧІВ

«Віроломний монах»

На прийом до міського голови прийшла мама з дорослою дочкою. Донька з чоловіком, працівником міліції, не можуть заселитися в законну квартиру. Чуже житло зайняв... священик — співголова Духовної ради міста, що об'єднує священнослужителів 13 конфесій і є дорадчим органом міської ради. Про ієромонаха ордену Чину Святого Василя Великого (ЧСВВ) Йосипа Будая наша газета писала торік, як про будівничого, чию діяльність із відродження знищених пам'яток на конференції міжнародного рівня назвали рідкісним взірцем. «Ми б дуже хотіли, — сказав тоді заступник міського голови з гуманітарних питань Олег Демчук, — щоб після освячення та відкриття відтвореного храму отець Йосип залишився у місті. Його вклад у виховну роботу з дітьми та молоддю, родинами, цілою громадою — безцінний».

І раптом — абсолютно протилежні відгуки: «самовільно зайняв помешкання» (квартиру №20, яку надано для розширення житлоплощі міліціонеру. — **Авт.**), «порушив права та обов'язки як громадянина, так і священнослужителя», «тероризує сім'ю Кузьмінських»... Усі ці звинувачення, які геть не в'яжуться з образом отця Йосипа, засвідчив підписом та печаткою директор коледжу Подільського державного аграрно-технічного університету Тарас Муравка. Це в його відомчому гуртожитку знаходиться ця квартира. Гуртожиток з 17 століття до 1935 року був келіями монастиря, тому будівля є пам'яткою національного значення. Чому директор так опікується родиною не свого працівника? Може, він був свідком того «терору»?..

Отцю Йосипу погрожують примусовим виселенням. Але звідки? З початку червня священика ніяк не можуть зареєструвати за місцем його проживання — в кімнаті №24, про що він подав заяву та клопотання міськвиконкому до власника гуртожитку. Паспорт священика та заповнені бланки у паспортистки вже більше місяця. Подейкують, що ведеться торг: звільніть квартиру 20, тоді й пропишемо. Інший монах, отець Венедикт (Олексій Деркач), про поселення якого виконком теж клопотав листами від 9 та 15 червня, також ще не зареєстрований, через що не може стати на військовий облік.

Хто працею, хто хитрістю

Релігійна громада, яка згуртувалася навколо відбудови церкви святої Трійці, торік прийняла рішення про ремонт келії під номером 20, що звільнилася кілька років тому та стояла порожня. Як її відремонтували — відразу знайшлися охочі на все готове. І не хтось із мешканців гуртожитку, а зять одного з них — міліціонер. «То що, тепер келії заселять схимниками в погонах?!» — обурилися віруючі.

— 18 травня директор Муравка викликав отця Йосипа до себе, — розповідає керівник церковної десятки Василь Дідюк. — Після тієї зустрічі отець узяв ключ та поніс Кузьмінському зі словами: «Нехай бере, може, йому більше треба». Ми не знали, що робити. Було дуже боляче, що з нами отак поступають державні службовці. Попередили директора коледжу, місцеву владу, райвідділ міліції, що поселення Кузьмінського вважаємо неправомірним і будемо його оскаржувати. Відтак нам пообіцяли розглянути наші звернення. На цей час приміщення, де ми зробили ремонт приблизно на 80 тисяч гривень, замкнули. У минулі роки нам письмово було обіцяно шість келій, зокрема й цю. А на справі з 1995 року монахам передали лише дві, загальною площею 45 метрів квадратних.

Не до смиренності

Директор Муравка не сподівався на такий поворот. А віруючі, попри істинне благоговіння перед своїм духовним наставником, не погодилися з його жертовним кроком. Хто знає, як це — будувати за відсутності капіталу, як десятиліттями добиватися повернення свого законного майна, той людей зрозуміє. Приміщення ж мало стати не апартаментами настоятеля, а резиденцією монастиря святої Трійці (однойменна церква була частиною цього духовного комплексу — пам'ятки 17 століття).

ДЛЯ ДОВІДКИ

«За історичним описом монастиря, у 1914 році в корпусах розміщувалися келії, дві кухні, трапезні, ризниця, бібліотека, канцелярія Свято-Троїцького братства, тепла церква, покої преосвященного вікарія», — засвідчив директор Державного історико-архітектурного заповідника «Кам'янець» Василь Фенцур (1993 рік).

«Провідними реставраційними інститутами України на замовлення дирекції Кам'янець-Подільського історико-архітектурного заповідника опрацьовано програму регенерації історичного середовища Старого міста. Одна зі складових частин програми передбачає відновлення втрачених архітектурних та духовних центрів на основі колишніх храмів та монастирських ансамблів. Враховуючи гостру потребу відродження духовності на теренах України, особливо в тих краях, які в силу історичних обставин зазнали надзвичайно тяжких втрат, інститут «Укрзахідпроектреставрація» просить Вашого благословення для відродження монастиря ЧСВВ та відбудови церкви св. Трійці в м. Кам'янці-Подільському. Як показує досвід реставраційних робіт, фундаменти та підвали втрачених колишніх монастирських корпусів по вул. Зарванській теж, очевидно, збереглися. Це дає можливість відбудувати їх та використати під сиротинець, школу для катехізації дітей, видавничі філії та інші інституції Галицької провінції ЧСВВ», — писав заслужений працівник культури України, директор інституту «Укрзахідпроектреставрація» Іван Могитич до Протоігумена Галицької провінції ЧСВВ отця Василя Мендруня.

Як бачимо, державою вже витрачено кошти на дослідження, розробку проектної документації, здійснено потужні зусилля для відтворення комплексу монастиря. Нині ж ця сама держава, тільки іншою рукою, хоче «розкидати каміння» — на спальні, кухні й комірчини для тих, хто спритніший? Держава, яка сама породжує соціальне протистояння між своїми громадянами, не заслуговує на їх повагу до неї.

Серед перших у черзі за дармовим не буде Василя Дідюка, який цілий рік власноруч штукатурив та утеплював стелю й стіни, встановлював вікна та двері, ремонтував водопровід та облаштовував санвузол в номері 20. До речі, навчився цьому, 15 років працюючи на будовах в Росії. Подався на чужину, аби заробити на квартиру для своєї родини, в якій зростало троє діток. Це я кажу не в докір мешканцям гуртожитку, котрі в силу різних обставин опинилися у тимчасовому житлі. Не всі спроможні гарувати по заробітках.

А позицію представників влади не зрозуміти. То вони «рвуть сорочку на грудях», розмахуючи Указом Президента Кучми 2002 року: віддамо церквам церковне. То, узаконюючи права мешканців відомчих гуртожитків у 2008 році, забувають обумовити окремою статтею долю гуртожитків, що розмістилися в пам'ятках (бодай національного значення!). Таким чином протиставляючи одних громадян, які дбають про повернення духовних цінностей, — іншим, у котрих теж є свої, хай і більш приземлені потреби.

Щоправда, діє в цьому полі ще й Житловий кодекс, з якого стає зрозумілим, що не кожна будівля може служити гуртожитком, оскільки «під гуртожитки надаються спеціально споруджені або переобладнані для цієї мети жилі будинки» (ст. 127). Келії під гуртожиток не переобладнувалися ніколи. Люди, яких оселяли, тут не жили, а мучилися, оскільки не мали жодних побутових зручностей. Нормальний водопровід та каналізацію для них облаштовували вже тоді, як завершили церкву, то того ж, коштом тієї ж громади.

— З часу повернення монахів чину св. Василя Великого до Кам'янця-Подільського на шляху своєї законної статутної діяльності вони постійно натикаються на умисні перешкоди щодо повернення їхніх келій, — розповідає помічник депутата міської ради Ольга Рибак. — З 1974 року в гуртожитку не живе жоден студент і мешкає лише один працівник закладу, та й той колишній. Яка потреба утримувати те, на що бідна держава не має ресурсів?! Про це мало б турбуватися перш за все Міністерство агрополітики, якому підпорядкований заклад. Дирекція Національного історико-архітектурного заповідника неодноразово зверталася до власника і його відомства, вимагаючи привести пам'ятку до належного стану.

«Визволи нас від лукавого»

«Я нікого не прописував незаконно, — каже Тарас Петрович Муравка. — Хіба що новонароджених дітей: когось до матері, когось до батька».

А як же із розширенням?! «А що? Є вільні кімнати — то я й надаю розширення», — відповідає директор.

Чому ж не поспішають повертати ці звільнені приміщення монахам? «Ніяких монахів я не знаю. Мені держава довірила державне майно, я ним і розпоряджаюся».

Цікаво було б заглянути в паспорти до тих громадян, як мешкають на Зарванській, 10а. Не у всіх ви побачите номери квартир. Адже це гуртожиток. З нумерацією на Зарванській, 10а така плутанина! Деякі номери зовсім випали зі списку: це свідчить про самовільне розширення в пам'ятці, яке чинили мешканці без згоди заповідника: майже всі посували стіни, захоплювали господарчі приміщення.

Згідно до статті 15 Житлового кодексу, контроль за станом і експлуатацією відомчого житлового фонду має здійснювати місцева рада, тим більше, коли йдеться про житло в архітектурній пам'ятці. Та не всім очільникам міста боліло, що діється в келіях. Тече вода із септика під відкритий археологами фундамент церкви — ну то й що. Обдертий фасад руйнується під вітром та дощами — а хіба вона в нас одна пам'ятка? Що вже казати про оті «прописки»! На сьогодні ніхто заборону виконкому 1989, згодом і 1994 років щодо обмеження прописки (тепер реєстрації) не відміняв. Але й інвентаризації на Зарванській, 10а вже понад десять років не проводили.

— Картина сумна: келії тримають закритими громадяни, які отримали земельні ділянки під забудову, квартири, — каже Ольга Рибак, що була свого часу депутатом міськради і брала участь у перевірках гуртожитку. — Коли рада почне відселення — набіжать усі. Колись давно було ваше, а тепер ви у нас його спочатку купіть! Тому й поспішали мешканці гуртожитку здійснити приватизацію, забувши про права релігійної громади. Боюся, що міська влада замість 20 відселених родин отримає цілу армію. За словами міського голови, після наших звернень призупинено процес приватизації.

«Я давно прошу, аби цей гуртожиток забрали», — заявляє директор коледжу. Справді, є ціла колекція звернень і навіть згод аграрного відомства. За словами самих мешканців гуртожитку, їм обіцяли допомогти приватизувати помешкання, в яких вони нині живуть. Але на це не погодилися охоронні організації.

Днями відбудовану церкву святої Трійці урочисто освятили та відкрили. В заході брали участь тридцять священиків різних конфесій та два єпископи. Бачачи, як релігійна громада та її духівник відтворюють храм, місцева влада допомогла їм і матеріалами, і коштами, і вперше висловила згоду на передачу всього комплексу монастиря, зобов'язалася відселити мешканців. Справді-бо, Указ Президента України від 21 березня 2002 року №279 «Про невідкладні заходи щодо остаточного подолання негативних наслідків тоталітарної політики колишнього СРСР стосовно релігій та відновлення порушених прав церков і релігійних організацій» та відповідні розпорядженнями Кабінету Міністрів України немає підстав не виконувати. В Україні слід заохочувати тих, хто відроджує пам'ятки, адже не так багато інвесторів наразі рвуться вкладати капітал у цю справу. «Нехай же більше ніколи не наступить той час, коли влада руйнуватиме храми», — сказав міський голова Анатолій Нестерук на урочистостях, нагородивши отця Будая відзнакою «За заслуги перед міською громадою».

Чим закінчиться це протистояння, і чи закінчиться воно колись, якщо Всевишній не визволить людей від лукавого?.. Надто ж від тих, хто за посадою призначений для служіння територіальній громаді та Україні, а не обраним чи потрібним.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.
Фото автора.

Колись давно було ваше, а тепер ви у нас його спочатку купіть!

Вирви на польському кордоні

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Що приховували колючі дроти

Стоїмо на звивистому березі Західного Бугу. Річка швидко несе свої води до красуні Вісли. Майже на 200-кілометровій ділянці Буг є кордоном між Україною і Польщею. Саме по його фарватеру колись проходила та зловісна «залізна стіна», яка відділяла Радянський Союз від усього світу. Ряди колючого дроту вздовж річки були своєрідним символом його тоталітарного режиму. Наприкінці 1990-х їх знесли. Та, як з'ясувалося, не всі. Наприкінці липня, перебуваючи на прикордонні, над самою річкою побачив одного усіма забутого стовпа з обривками тих сумнозвісних гулагівських «прикрас». Подумалося: можливо, і не варто його прибирати. Хай для застороги нагадує про минулі часи.

Внаслідок підмиву водами правого берега Західного Бугу Україна щороку втрачає кілька гектарів своєї території. Біді можна зарадити, але на це катастрофічно бракує коштів.

Довготривала недоступність кордону породила ще одну досить серйозну проблему: Західний Буг почав розмивати береги. Захищати їх не було кому. Власне ті, хто міг би це зробити, навіть не бачили, що творить з руслом швидка течія. Першими на сполох у 80-х роках забили поляки. Західний Буг поблизу волинського села Мовники почав наступати на їхній берег. З'явилася загроза відторгнення від Польщі території в півтора гектара з костелом на ній. І хоч у Польщі тоді панувала економічна криза, щорічна інфляція сягала сотні відсотків, держава і весь польський народ пройнялися турботою про збереження цього клаптика своєї землі й почали укріплювати там береги. Тепер Польща своїх земель на Бузі не втрачає, а лише набуває.

Ріка, що рве береги

В Україні цією проблемою пройнялися значно пізніше, в 1994 році. Саме тоді з'явилася перша урядова протиповенева програма. Проведені трохи згодом обстеження показали, що на річці Західний Буг з українського боку є 118 ділянок, де розмиваються береги. Найнебезпечнішим визначили той, що північніше села Грабове Шацького району. Під час повеней Буг тут почав пробивати новий більш короткий шлях, зрізуючи напряму вигин ріки. Ще рік-два і Україна могла б втратити майже півтисячі гектарів території.

Начальник Шацького міжрайонного управління водного господарства Анатолій Мизовець показує улоговину, яку собі вибрала річка, аби прокласти нею нове русло. Пройти воно мало колишньою контрольною смугою. Не дивно: розораний грунт легко піддавався ерозії.

До речі, побоюючись цього, навіть 1063-й прикордонний стовп перенесли на досить солідну відстань від Бугу. Але державницькі інтереси тоді перемогли. З бюджету виділили кошти і волинські водники власними силами укріпили 740 метрів небезпечної ділянки.

— Технологія кріплення берега проста і надійна, — пояснює заступник начальника облводгоспу Тарас Корнійчук. — Це покладені у шахматному порядку на щебеневу основу, з'єднані арматурою між собою і суцільним бетонним поясом блоки. У проміжки між ними висаджено лозу. Розмити таку споруду не зможе жодна повінь.

А що може натворити розбурхана річка, ми побачили біля села Забужжя Любомльського району. З 2004 року Західний Буг забрав тут в України щонайменше два гектари землі, підмивши правий берег метрів на 50—60. І річка тут не збирається зупиняти своєї руйнівної діяльності. На одному з поворотів із повалених дерев утворилася схожа на острів загата. Розібрати її, зважаючи на труднодоступність цієї місцевості, буде непросто.

Трохи вище за течією, біля прикордонного знаку 1044, знову завал із щойно підмитих дерев. Річка тут інтенсивно руйнує високий берег з прикордонним стовпом на ньому. На пагорбі, який домінує над місцевістю, видно залишки окопів часів Другої світової війни. Одного інтенсивного водопілля може вистачити, аби знести за кілька днів і цей пагорб, і розташований на ньому прикордонний знак. Тож відкладати берегоукріплювальні роботи тут не можна.

Цю ділянку берега поблизу села Забужжя потрібно негайно укріплювати.

Начальник Шацького міжрайонного управління водного господарства Анатолій Мизовець, начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук і його заступник Тарас Корнійчук (зліва направо) по карті звіряють, як змінилася ситуацію на річці Західний Буг поблизу села Грабове.

Програма є, грошей бракує

Цікавимося, що ж робиться, аби стати на перешкоді стихії і припинити відторгнення від України нових територій?

— У нас є договір з Польщею з 1996 року щодо співпраці на річці Західний Буг, — розповідає начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук. — З того часу і почали розкручувати цю проблему спільно. Особливо тоді, коли отримали доступ до Бугу і поруч з меліорацією почали займатися ще й водними ресурсами. Тоді й розпочали проектування першої захисної споруди на річці. До речі, в Україні і нині діє програма щодо захисту територій від шкідливої дії вод. У неї закладені також роботи з розчищення русел і кріплення берегів річок. На жаль, вона жодного року не профінансована в повному обсязі. Цьогоріч області виділено досить мізерну суму — 993 тисячі гривень, з них 693 тисячі надійдуть лише в грудні. Що можна буде тоді зробити на замерзлій, заметеній снігом річці?! Тим часом лише для реалізації цієї програми область мала б щорічно отримувати щонайменше 7—10 мільйонів гривень.

Не оживлюйте старорічищ

Дещо підняли настрій відвідини ще однієї ділянки річки Західний Буг поблизу того самого села Забужжя. Тут у 2008 році розпочалося укріплення 420-метрової ділянки берега. За два минулі роки роботи виконано на 236 метрах, освоєно 1,35 мільйона гривень. Могутня течія тут вже не підмиває наші береги. Однак засмучує, що цього року, через відсутність фінансування, на будові ще нічого не зроблено. А тим часом, як розповів начальник Шацького міжрайонного управління водного господарства Анатолій Мизовець, його люди готові хоч завтра стати до роботи.

— Хочу підкреслити, — зауважує Анатолій Петрович, — оскільки ми державна неприбуткова організація, то вартість виконаного нами будівництва на третину дешевша, якби його здійснював якийсь приватний підрядник. Тож бюджетні кошти тут використовуються раціонально і за призначенням.

Дивимося карту, яку привіз із собою Тарас Корнійчук. На ній Західний Буг нагадує змію, що звивається. Його русло робить десятки петель, що подекуди майже сходяться між собою. Так буває, як пояснив Юрій Бахмачук, на тих річках, які мають швидку течію. А те, що річка в минулому вже не раз міняла свої русла, свідчать на карті апендикси її старорічищ. Одне з них ми побачили попід самим Забужжям, метрів за двісті від нинішнього русла. Тож не хотілося, щоб Буг відшукав його, інакше Україна знову стане на кілька десятків гектарів меншою.

Пригадаймо: в роки минулої війни наші батьки і діди воювали за кожен метр рідної землі, тож чому ми сьогодні так легко, без супротиву віддаємо її на поталу розбурханій річці?!

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

НАША ДОВІДКА
Вартість захисту кілометра берега від розмиву коштує вісім мільйонів. Таких небезпечних ділянок з інтенсивною боковою ерозією, на яких щороку вода забирає від кількох до кількох десятків метрів української території, на Західному Бузі виявлено 118. На 22 з них є загроза, що внаслідок розмиву берегів, у руслах річки можуть постати острови, створюючи таким чином прикордонні проблеми. Тож зволікати в цій справі аж ніяк не можна.

НАША ДОВІДКА
Західний Буг — права притока Вісли (басейн Балтійського моря). Бере початок у селі Верхобуж Золочівського району Львівської області на висоті 310 метрів. Загальна довжина — 772 кілометри. У межах України (від витоку до кордону з Польщею) — 183 кілометри. Протікає територією України, Польщі, Білорусі. Протягом 190 кілометрів (на території Волинської області) слугує кордоном між Україною і Республікою Польща.

Бензинові пристрасті дедалі сильніше засмоктують Сумщину

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Уже півтора місяця триває цей конфлікт в області і, схоже, ми не скоро дочекаємось його розв'язання.

Як повідомляв «Голос України» у статті «Бензинові королі втрачають почуття міри» 28 липня нинішнього року, виникло це протистояння між Державною податковою адміністрацією області та деякими власниками АЗС регіону. І як невтішний наслідок, починаючи з третьої декади липня, мало не половина автозаправних станцій області припинила постачання пального власникам автотранспорту. Відтоді практично повністю паралізована робота щодо забезпечення пальним у п'яти районах області — Роменському, Буринському, Липоводолинському, Краснопільському і Великописарівському. Отож для того, щоб заправити свого сталевого коня, тисячі автомобілістів у пошуках бензину нерідко змушені долати десятки кілометрів і там простоювати в довжелезних чергах.

Майже два місяці тому — 6 липня — прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами податкової міліції під час проведення організаційно-розшукових дій, дізнання та судового слідства Сумської обласної прокуратури порушив кримінальну справу стосовно службових осіб ТОВ «Мінея-С» — директора та головного бухгалтера підприємства за фактом ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах. Податківці здійснили обшуки, під час яких в офісах АЗС вилучили частину документів. Після цього гвалт зчинився на «всю іванівську». У відповідь усі автозаправні станції товариства припинили відпуск бензину. Керівники «Мінеї-С» мотивували свої дії тим, що без печаток і документації не можуть працювати. Щоб не розпалювати конфлікт, податківці за кілька днів повернули заправникам і документи, і печатки. Однак АЗС досі так і не запрацювали. За словами голови Сумської облдержадміністрації Юрія Чмиря, власники станцій, «по суті, підтвердили: все, що відбувається, — штучно влаштована ситуація. Їхнього бажання далі працювати ми не побачили». Водночас очільник регіону зауважив: «...формально заблоковано лише 6 заправок. Жодного стосунку до поставок пального і роботи решти мережі немає. Ситуацію можна розв'язати просто зараз, але на те потрібна воля комерційних структур. Та її немає». Хочу акцентувати увагу читачів, що свою заяву Юрій Чмирь оприлюднив ще в першій п'ятиденці серпня. Та віз і досі не зрушив з місця.

Директор ТОВ «Мінея-С» спробував було через суд відстояти «цнотливість» своєї фірми. Зарічний районний суд міста Суми, щоправда, задовольнив його заяву, однак судова палата у кримінальних справах Сумського апеляційного суду задовольнила апеляцію прокурора і відправила справу на новий розгляд. Тож слідство триває й відкриває нові обставини стосовно несплати податків. На сьогодні встановлена сума збитків, завданих державі автозаправниками, вже становить 7,8 мільйона гривень, із них 4,1 мільйона — податок на прибуток, 3,7 мільйона — ПДВ. Однак і це ще не все.

Нещодавно з Харкова, куди місяць тому було відправлено зразки пального із шести вищезгаданих автозаправок, до Сум із двох незалежних науково-дослідних установ надійшли результати судово-медичної експертизи пального. З'ясувалося, що половина зразків дизельного палива та частина зразків бензину, за які «чесні» і «принципові» автозаправники брали з клієнтів гроші, за показниками «масова частка сірки», «масова частка бензолу», а також «температура спалаху у закритому тиглі» не лізуть в жодні ворота, тобто не відповідають вимогам ДСТУ. Тож тепер і за результатами експертизи слідчий відділ податкової міліції розпочав слідчі заходи із встановлення законності походження пального та місць його виготовлення.

Тим часом, попри домовленість автозаправників із владою про розблокування ними роботи АЗС, про відхід від посередницьких схем і збільшення сплати податків до бюджету, вони навіть пальця о палець не вдарили, щоб хоч частково виконати дані обіцянки. Мало того — ще й вимагають від податківців припинити переслідування та закрити кримінальну справу. Та народна мудрість уже давно підказала нам, на кому шапка горить. Із нею (цією мудрістю) абсолютно згодна і голова Державної податкової адміністрації в Сумській області Ірина Зленко: «Такі дії керівництва цих підприємств я розціню як тиск на слідство. Якщо хтось вважає, що зможе й надалі працювати за тіньовими схемами, то помиляється. Бізнес має вийти з тіні і працювати на державу».

Цікаво, чи почують цей заклик «просунуті» бензинові королі?

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Народна мудрість уже давно підказала нам, на кому шапка горить

"ЗАТ "Концерн Укравтопром"
(ідентифікаційний код 21694702, місцезнаходження: 01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 21)

повідомляє, що 17.05.2010 р. Загальними зборами акціонерів товариства було прийняте рішення про реорганізацію Закритого акціонерного товариства "Концерн Укравтопром" шляхом перетворення в товариство з обмеженою відповідальністю та призначено комісію з припинення товариства у складі:

Голова комісії - Директор ЗАТ "Концерн Укравтопром" Озірський Олег Петрович (ідентифікаційний номер 2593331835);

Члени комісії:

- громадянка України Щербина Марина Олександрівна (ідентифікаційний номер 2833209102);
- громадянин України Шалімов Геннадій Борисович (ідентифікаційний номер 2429019333);
- громадянин України Підкович Станіслав Ігорович (ідентифікаційний номер 3155611732).

Про прийняття Загальними зборами акціонерів ЗАТ "Концерн Укравтопром" рішення щодо реорганізації Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією 20.08.2010 р. до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців внесено відповідний запис.

Заявлення кредиторами вимог до ЗАТ "Концерн Укравтопром" здійснюється шляхом направлення вказаних вимог комісії з припинення товариства за адресою: 01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 21, протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

Комісія з припинення ЗАТ «Концерн Укравтопром»

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 29 липня 2010 р. порушено провадження у справі № 9/137б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Піаст Агро-Ніжин» (16600, м. Ніжин, Чернігівської області, вул. Овдіївська, 198, код ЄДРПОУ 35195229, р/р 26002092298001), розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Буличова Сергія Олександровича (16600, м. Ніжин, Чернігівської обл., вул. Б. Хмельницького, 20, кв. 16. Т/ф (04631) 2-20-71, (067) 794-77-27. Ліцензія АБ № 176210 від 25.08.2005 р.).

Ухвалою від 10 серпня 2010 р. по справі № 9/137б, введено процедуру санації боржника, керуючим санацією призначено керівника боржника Осадчого Миколу Івановичу.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника подаються у місячний строк з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Волинської області 15.07.2010 р. справа № 7/66-Б визнано банкрутом відкрито ліквідаційну процедуру Приватного виробничо-комерційного підприємства «Нукріт» с. Липини Луцького району, вул. Центральна, 7, р/р 260093011235 у Філії «Відділення ПАТ «Промінвестбанк м. Луцьк», МФО 303138, ЄДРПОУ 25092925.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Казибрід Тетяну Михайлівну, м. Луцьк, вул. Дубнівська, 18, тел (0332) 78 90 61.

Вимоги кредиторів подаються протягом тридцяти днів від дати опублікування оголошення за адресою.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 19.08.2010 р. по справі № Б 24/241-10 Комунальне житлове підприємство № 9, 50065, м. Кривий Ріг, вул. Будьоного, 9 (ЄДРПОУ 20278401) визнано банкрутам та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору В. П., ліцензія АВ № 347093 від 14.08.2007 р. (50000, м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44/72, (067) 915-61-96).

Постановою господарського суду Донецькой області від 03.06.2010 р. по справі №24/196 Б ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ЧЕРВОНОГВАРДІЙСЬКЕ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА М.МАКІІВКИ.

(86113,Донецька область ,м.Макіївка,вул..Туполева ДРПОУ 00183696 р\с 256042200 в ДОД АППБ "Аваль" Макіївське відділення код банку 335076) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Мєлідіс І.Ю.

(Ліцензя сер АВ № 470288, 86145. м. Макіівка, мікрорайон Сонячний буд.34кв.21. телефон 0990365302 e-mail:irma2007kiev@mail.ru

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 17.08.2010 р. у справі № 15/188-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КОННЕКТ» (код за ЄДРПОУ 32552436, адреса: 03127, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 100/2; п/р 26003003114119 у ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень», м. Київ, МФО 320779). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 63, кв. 48; тел.455-70-42).

До відома громадськості!

Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІП ПЛАСТ», що знаходиться в м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 37/15 (тел/факс 77-73-17, поштовий індекс 76018), подало до Національної Комісії Регулювання Електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом на території України.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 12 серпня 2010 року порушено провадження у справі № Б-48/125-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальність «Експерт-плюс», код ЄДРПОУ 31938910, 61085, м. Харків, вул. Астрономічна, буд. 35-Б, кв. 83, р/р 26005301812239 в філії «Відділення Промінвестбанк в м. Харків», МФО 351458.

Розпорядником майна призначено Данченко Андрія Сергійовича (Ліцензія Серія АБ № 271696 від 16.02.2006 р., адреса: 61120, м. Харків, вул. Гвардійців Широнінців, буд. 14-Б, кв. 4).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду АР Крим (вул. Р Люксембург, 29 /Річна 11, м. Сімферополь, АР Крим. 95003) від 25 травня 2010 року порушено справу № 2-19/2791-2010 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Н-Перемога» (ідентифікаційний код 30909428, адреса: 97223, АРК, Совєтський район, с. Завітне, вул. Октябрська, 30, р/р 260063458 в КРД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 324021).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тамашова Олександра Георгійовича (ліцензія серії АВ № 307256), місце проживання: м. Євпаторія, вул. Некрасова, 43, кв. 97.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 12.08.2010 р. визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «АЗОВМЕТАЛОСНАБ» (87549, Донецька обл., м. Маріуполь, бульвар Шевченка, 80, код ЄДРПОУ 31419899).

Ліквідатором по справі призначено голову ліквідаційної комісії Рябошапку Орину Ігорівну. Вимоги кредиторів приймаються за адресою: 87549, Донецька обл., м. Маріуполь, бульвар Шевченка, 80.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 19.08.2010 р. по справі № Б 24/242-10 Комунальне житлове підприємство № 7, 50050, м. Кривий Ріг, вул. Рязанова, 11 (ЄДРПОУ 13445005) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору В. П., ліцензія АВ № 347093 від 14.08.2007 р. (50000, м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44/72, (067) 915-61-96).

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 21.08.2010 року в справі № 44/462-б ПП «Імпорпласт — Контракт» (юридична адреса: 13115, м. Київ, проспект Перемоги, буд. 104; код ЄДРПОУ 36476396) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ № 307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі № 16/185/10 від 10.08.2010 р. визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Єганову Марину Анатоліївну (69071, м. Запоріжжя, вул. Чарівна, б. 119, кв. 272) код ІПН 2427114048, р/р 26005001434501 в Філія ЗРУ ВАТ «Фінанси та Кредит», МФО 313731 та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Олешко О. Л. (69015, м. Запоріжжя, вул. Ак. Весніна, 1-А, кв. 11).

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) від 21.08.2010 року в справі № 44/478-б ТОВ «БМ-5» (юридична адреса: 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, буд. 9, кімната 417; код ЄДРПОУ 32529915) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ № 307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/72-Б визнано банкрутом мале приватне підприємство ПП «Антон-Авто», м. Луцьк, код 31503917.

Ліквідатором малого приватного підприємства ПП «Антон-Авто» призначити Іщук Олександра Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 347250 від 09.10.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарським судом Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) ухвалою від 21.06.10 порушено провадження у справі № 18/50 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма» Куликово Ландшафт Центр» (код ЄДРПОУ 31894198, с. Куликове, Полтавський район, Полтавська область, 38742).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Терещенко Олександра Васильовича (вул. Фрунзе, 113-б, кімн.1, м. Полтава, 36002).

Заяви кредиторів приймаються у місячний термін з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 10 серпня 2010 р. порушив провадження по справі № Б-48/123-10 про банкрутство ТОВ "Профбудальянс" (код 34013850, м. Харків, вул. Клочківська, буд. 343-А, п/р № 2600962264 у ПАТ "Райффайзенбанк Аваль", МФО 380805).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом 30 днів.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 25.08.2010 р. по справі № 15/91-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «СОЛВО інтернешнл», код 32206850, адреса: 01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, буд. 10/10, кімн. 60, рах. № 26005004109201 в ПАТ «СВЕДБАНК», МФО 300164, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Філатова Владислава Арнольдовича, ліцензія АВ № 397257 від 03.09.2008 р. Поштова адреса: 03141, м. Київ, а/с № 49, тел. (044) 275-70-64. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 25.08.2010 р. по справі №15/41-б, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Інвест-Каскад», код 35531822, адреса: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 36-38, рах. № 26000032765001 ВАТ КБ «Інтербанк» м. Київ, МФО 300216, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Філатова Владислава Арнольдовича, ліцензія АВ №397257 від 03.09.2008 р. Поштова адреса: 03141, м. Київ, а/с № 49, тел. (044) 275-70-64. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, № 3а) від 05.07.10 р. по справі № 12/164б визнано банкрутом ВАТ «Сєвєродонецький завод опорів», м. Сєвєродонецьк Луганської області, код ЄДРПОУ14308316, юр. адреса: м. Сєвєродонецьк Луганської обл., вул. Новікова, буд. № 4, р/р № 26002016449003 в ЛРУ ВАТ КБ Надра», МФО 304193 та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Львовіна А. П., ліцензія АВ № 158472 від 07.12.06 р., 93010, м. Рубіжне Луганської обл., вул. Менделєєва, буд. № 59/35.

Господарським судом Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою по справі № 16/192/10 від 12.08.2010 р. визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Лизогуба Юрія Володимировича (69069, м. Запоріжжя, вул. Учнівська, 162, ІНН 2676412833, р/р № 2600610151601 в ВАТ «МетаБанк», МФО 313582) та відкрито щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Нікітенко Микиту Олександровича (69037, Запоріжжя, а/с 411, тел. (095) 628-21-66, ліцензія серії АБ № 271511).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 18.08.2010 р. по справі № Б 24/247-10 (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушена справа про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Південенергоремонт», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Метробудівська, б. 3, кв. 157, п/р 26003025470200 в Дніпропетровській обласній дирекції «Райффайзен Банк Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 25014799.

Ліквідатором призначена Чеснова Наталья Володимирівна, ліцензія 216702, 49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2047, тел. 36-10-75.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/ Річна, 29/11) ухвалою від 22.07.10р. порушив провадження у справі №2-12/3649-2010 про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Феодосійська тютюнова фабрика" (98100, м. Феодосія, вул. Дружби, 62, код у ЄДРПОУ 00383136, п/р 26002261352001 в КБ "Приватбанк", МФО 384436). Ухвалою від 16.08.10р. по тієї ж справі ввів процедуру розпорядження майном боржника та призначив розпорядником майна арбітражного керуючого Друзіна Р.В. (ліцензія АВ №158309 від 19.10.06р.; адреса: 95014, м. Сімферополь, пров. Туристів, 6).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Павліченко, 5) від 07.12.2009 по справі № 5020 — 4/263 порушено провадження про банкрутство Підприємства «Будівельне управління Чорноморського флоту Міністерства оборони Російської Федерації» (99011, м. Севастополь, проспект Нахімова, буд. 13, ЄДРПОУ 30120798, р/р 2600125586051 в СФ КБ «Приватбанк», МФО 324935).

Ухвалою Господарського суду м. Севастополя від 17.08.2010 року по справі № 5020 — 4/263 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дрогайцева Атака Олеговича (ліцензія серія АВ № 347276 від 25.10.2007 р., поштова адреса: 99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, буд. 34, кв. 22). Оголошення подається для виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів. Кредиторські вимоги до боржника подаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 166 (4916) СЕРЕДА, 8 ВЕРЕСНЯ 2010

Сьогодні в Києві обіцяють дощі, місцями — грозові. Стовпчики термометрів цього дня не піднімуться вище 16—21 градуса тепла.
За прогнозами Українського гідрометеорологічного центру, найближчими днями в Україні очікується прохолодна погода, а також грозові дощі. Середня температура повітря становитиме близько 8—13 градусів тепла вночі й 16—21 удень.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 ВЕРЕСНЯ

1380. Куликовська битва. Поклала початок визволенню Русі від монголо-татар. **1504.** У Флоренції, на площі Синьйорії, встановлено "Давида", скульптуру великого Мікеланджело. **1855.** Після тривалої облоги упав Севастополь. **1895.** Помер Адам Опель, німецький промисловець, засновник компанії "Опель", яка спершу випускала швейні машини та велосипеди. Сини Адама Опеля вже після його смерті почали виробляти автомобілі. **1907.** Розпочалась перша в Росії автогонка за маршрутом Миколаїв—Одеса. **1943.** Місто Сталіно (нині Донецьк) визволено від німецько-фашистської окупації. **1946.** У Болгарії скасовано монархію і проголошено республіку.

САМ СОБІ МАЙСТЕР

Малесенька хатка пробудила спогади в іноземця

Із гілочок, листя, камінчиків Віктор Рудик із селища Квасилів Рівненського району виготовляє мініатюри з народного побуту — хатинки, подвір'я, млини, вози, скрині...

Підручного матеріалу довго шукати не треба: повно і в саду, і на городі. Головне — гарно все скласти докупи. Причому майстер ніколи не робить ескіз. Усе відбувається у процесі творення. Гілка до гілки, камінчик до камінчика (скріплює їх клеєм) — і виходить чудернацька річ. Таких уже назбиралося більше сотні. Недавно Віктор Рудик презентував їх на виставці у Рівному, на традиційних «Музейних гостинах». Відбою від відвідувачів не було. Один іноземець «накинув» оком на одну з хатинок і запропонував за неї сто доларів. Мовляв, дуже вона нагадує ту, в якій він колись в Україні народився.

Віктор Рудик та його міні-віз.

За словами Віктора Рудика, до народно-ужиткової творчості спонукала криза. Доходи від меблевої справи, якою займається чоловік, впали. Отож, довелося шукати нових прибуткових шляхів для сім'ї. Мимоволі виникла ідея робити із дерева дитячі забавки. Першими виробами стали мотоцикли, возики, козаки. А потім Віктор узявся за «серйозніші» речі — зробив вертеп. Саме з цього вертепу почалося у душі майстра інше, ніж дотепер, сприйняття зробленого — з ним, як із чимось рідним, уже не хотілося прощатися навіть за великі гроші. Ось так і почалось збирання колекції патичкових виробів.

— Частину моїх робіт використовує під час вистав ляльковий театр, — каже Віктор Рудик. — Мої діти — Максим (другокласник) та Олена (шестикласниця) — спостерігаючи за моєю роботою, вже й самі почали майструвати. Тепер я розпочав цілу композицію — шевченківську оселю. Потім буде обійстя Івана Франка, Лесі Українки...

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Вбивча помста

А ЩЕ БУВ ВИПАДОК...

Хоча історія, що відбулася навесні 1994 року, і схожа на вигадку, але вона є фактом, зафіксованим американською Асоціацією судових наук.

Молодий американець на ім'я Роналд Опус вирішив покінчити з життям. В передсмертній записці написав, що пішов на цей крок через фінансові труднощі й нерозуміння з боку батьків. Він заліз на підвіконня й кинувся долілиць з дев'ятого поверху.

Він не знав, що мийники вікон, які працювали в той день у будинку, натягнули на рівні сьомого поверху сітку для страховки. Так що, пролетівши два поверхи, Опус просто звалився б на пружну сітку з мокрими штанями, але абсолютно живий. Та втрутився фатальний випадок!

Коли Роналд пролітав повз вікно восьмого поверху, у його голову з кімнати потрапив заряд дробу, випущений мешканцем на восьмому поверсі...

Поки поліція діставала труп із сітки і з'ясовувала особистість покійного, детективи вирішили, що тому, хто стріляв, — сварливому старому — потрібно висунути звинувачення в ненавмисному вбивстві. Адже якби не постріл, Роналд Опус залишився б живим, упавши на сітку.

Слідство виявило нові факти. З'ясувалося, старий стріляв у свою дружину, але не потрапив, і заряд вилетів у вікно. Виходить, потрібно корегувати обвинувачення — до ненавмисного вбивства додати замах на вбивство (дружини).

Тим часом, попивши водички й трішки заспокоївшись, дідок тремтячим голосом заявив детективам, що зовсім не збирався вбивати ні жінку, ні тим більше людину, яка випадково пролітала повз. Просто в моменти гніву й сварок із дружиною він завжди хапав зі стіни незаряджений дробовик і робив «контрольний постріл» — лякав її клацанням курка. За твердженням подружжя, дробовик завжди висів на стіні й ніколи ніким не був заряджений.

Виходить, згідно з американськими законами, обвинувачення в ненавмисному вбивстві тепер лежало на тому, хто таємно зарядив дробовик. Хто? З'ясувавши, що вільно увійти до кімнати сварливого подружжя міг тільки їхній син, поліцейські зв'язалися з його другом і з'ясували багато цікавого.

Виявляється, молодий нащадок давно задумав помститися лайливим батькам за те, що вони відмовили йому в матеріальній допомозі. Знаючи, що батько часто погрожує матері дробовиком, що висить на стіні, син таємно зарядив її, сподіваючись, що при першому скандалі батько застрелить матір, а сам потрапить за грати.

Однак останні кілька тижнів подружжя жило напрочуд мирно, чим несказанно засмучувало невдалого месника. До речі, а де він?

«Як де? — здивувався старий. — Син живе поверхом вище...» Ним і виявився сам... Роналд Опус! Це він зарядив дробовик. І був застрелений своїм же зарядом, коли викинувся з вікна. Своїм же батьком, якого хотів засадити у в'язницю.

(За повідомленням www.NetZor.org)

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Не знаходжу пояснення нічним відчуттям

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Вирішила й я описати свої незвичайні історії. Кімнати в нашому гуртожитку — з високою стелею, тому зверху, на шафах, повно «добра». Там і коробки, і згортки... Я в кімнаті — сама. Лягла відпочити і, раптом чую там шарудіння, а потім гуркіт. Лежу, боюся поворухнутися. Таке враження, неначе хтось підкидає все, що на шафі, до самої стелі. Вмикаю світло — все на своїх місцях. Так повторювалось не одну ніч.

Розповіла своїй співробітниці, яка зауважила: «Ви виїдете, це вас уже виселяє домовий». А ми саме стояли в черзі на квартиру останніми в списку і мало було надії. Проте ми її отримали!

А тепер про наболіле. В першу шлюбну ніч мені наснився сон. Лежу на дивані, і начебто до мене підходить літній чоловік (померлий односельчанин). Я дивлюся на нього, мені дуже страшно, а він знімає з плеча мішок з пшеницею і ставить мені чи то на груди, чи на живіт. Задихаюсь і кричу. Спочатку голосу немає, а потім як закричу, що мій чоловік перелякався не на жарт.

Час від часу мені сняться такі сни, що мене або хтось душить за шию, або душить, навалившись на мене, або стягує з мене ковдру і в цих снах я знаю, що це — нечиста сила. Інколи чоловік мене будить, якщо я довго не можу прийти до тями. Кажуть, що потрібно в такий момент спитати: «На добро чи на зло?».

Ніхто, навіть люди з великим життєвим досвідом, не змогли мені розтлумачити, що відбувається зі мною. Може, ви поясните — буду вдячна.

Галина КІРЄЄВА.
Світловодськ Кіровоградської області.

КОМЕНТАР ЕТНОПСИХОЛОГА

Мирного вам сну!

В одній з експедицій на Полісся у відповідь на моє запитання: «А чи знаєте ви, хто такі домовики?», літня жінка оповіла історію, схожу на описану в листі. Щоправда, домовик «душив» жінку і вдень, під час відпочинку в саду чи на пасовиську. Священик, до якого вона звернулася по допомогу, прочитав над нею молебень — і кошмар зник. Хоч як би там було, жінка вчинила правильно, бо її проблема стосувалася речей нематеріальних, невидимих — тих, вирішенням яких традиційно займалося духовенство. І хоч за часів атеїзму в Україні для багатьох більш звичною стала віра не в Бога, а в те, що «існує якась сила», а по «допомогу» зверталися до «знаючих людей», а не до священика, все ж таки краще у подібних випадках віддати перевагу фахівцям.

За рекомендаціями духовенства, не варто заводити з духами, у т. ч. і з домовиками, будь-яких розмов, питати: «на добро чи на зло?», не варто і боятися їх. Агресія по відношенню до людей з боку невидимого світу найчастіше проявляється тоді, коли хтось з тих, хто проживає в оселі, перебуває у стані страху, тривоги, глибокого суму за померлими, внутрішнього гніву, непрощення або цікавиться магією, ворожінням, відвідує екстрасенсів, тримає в хаті «обереги» й талісмани невідомого походження. У цих випадках церква рекомендує покаятися за візити до «магів» та власні негативні почуття (страх, безнадію, сум), освятити помешкання, перед сном обов'язково перехрестити постіль. Надзвичайно шкідливо для фізичного та душевного здоров'я засинати «під телевізор». Важливою умовою міцного, здорового сну наші предки вважали чисте сумління і щиру молитву. І тому щовечора просили: «Мирний і безтурботний сон даруй мені, Господи!» («Мирен сон и безмятежен даруй ми, Господи» — церковнослов'янською). Про захист під час сну просили також Янгола-охоронця, Богородицю, святих. Ці молитви можна знайти у будь-якому православному молитвослові, у рубриці «Молитви на сон грядущий».

Галина БОНДАРЕНКО.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2010 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
Зам. 17814

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

